

ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΜΒΡΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ 47, Θεσ/νίκη | GR 544 54 | ISSN 1105-6282

Τεύχος 172 | Ιανουάριος - Μάρτιος 2026

❖ Εγκαίνια του πάρκου «ΙΜΒΡΟΥ και ΤΕΝΕΔΟΥ» από τον Οικουμενικό Πατριάρχη και τον Δήμαρχο Θεσσαλονίκης ❖ Ήγγικεν η ώρα

ΠΑΡΚΟ
ΙΜΒΡΟΥ ΚΑΙ ΤΕΝΕΔΟΥ
IMVROU KAI TENEDOU

Περιεχόμενα

Ήγγικεν η ώρα	3	Κοπή Βασιλόπιτας. Γιορτή των Γραμμάτων στην Ιμβριακή Ένωση	12
Χριστουγεννιάτικη γιορτή αγάπης στην ΙΜΒΡΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ	4	Άρχων ο Στέλιος Αγγελούδης	14
Νέα από το νησί μας	5	Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος εγκαινίασε το Πάρκο «ΙΜΒΡΟΥ και ΤΕΝΕΔΟΥ»	15
Καλαντίσματα άνοιξης & Ευαγγελισμός Θεοτόκου	6	Παρασκευάς Μούτσος	18
Η Συνάντηση του Πατριάρχη Βαρθολομαίου και του Πάπα Λέοντα στη Νίκαια	7	Θείο ΒΑΣΙΛΗ	23
"Το ταξίδι του ψηφιδωτού στους τόπους και τους χρόνους"	8	Εξοδιαστικοί λόγοι για Γεώργιο Σταματίδη	24
Νέο Δ.Σ. της Εταιρείας Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου όπως προέκυψε από τις αρχαιρεσίες την 29η Ιανουαρίου 2026	8	Κοινωνικά	29
Ελληνική Διοίκηση Ίμβρου Χειροποιητές ετικέτες, Γραμματόσημα και Επιστολικά Δελτάρια	9	Βιβλιοπαρουσίαση «Η ενδυμασία της Ίμβρου»	30
		Παρουσίαση του "Μαθηματαρίου" του Μοναχού Ματθαίου Βατοπαιδινού	31

ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΜΒΡΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

Πρώτη κυκλοφορία: 10 Σεπτεμβρίου 1982

Ιδιοκτήτης

ΙΜΒΡΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

Δημητσάνας 47, Θεσσαλονίκη GR 544 54 | Τηλ: 2310 98.96.54

Fax: 2310 93.61.80 | email: info@imbrosunion.com

site: imbrosunion.com

Υπ. Έκδοσης:

Επιτροπή περιοδικού «ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ»

Διευθυντής:	Πάυλος Σταματίδης
Αρχισυντάκτης:	Γεώργιος Κομνηνάρας
Μόνιμος Αρθρογράφος:	Γεώργιος Χριστοφορίδης
Οικονομική Διαχείριση:	Αθηνόδωρος Συρόπουλος, Βάντσος Κωνσταντίνος
Διόρθωση:	Ελένη Θεοφάνους, Γεώργιος Κομνηνάρας, Ελένη Κανάκη, Βασίλης Κανάρης
Συνεργάτες φωτογραφίας:	Κωνσταντίνος Γ. Βάντσος, Δημήτριος Αραπατζής, Κωνσταντίνος Π. Γραφιαδέλλης, Βασίλειος Γιάντας, Βασιλική Ξινού

Διοικητικό Συμβούλιο

Πρόεδρος: Πάυλος Σταματίδης | Α' Αντιπρόεδρος: Χρήστος Ρεκτσίνης | Β' Αντιπρόεδρος: Ελένη Κανάκη | Γεν. Γραμματέας: Γεώργιος Χριστοφορίδης | Ταμίας: Αθηνόδωρος Συρόπουλος | Ειδ. Γραμματέας: Αρετή Παραμάνη | Δημόσιες σχέσεις: Γεώργιος Φυντάνης | Αν. Ταμίας: Ιωάννης Δαμδάς | Μέλη: Κοσμάς Κωνσταντινίδης, Παναγιώτης Χριστάκης, Βασίλειος Κανάρης.

Σχεδιασμός - Επιμέλεια Εντύπου

Τεκεόγλου Φωτεινή

Συνδρομές

Εσωτερικού 15 € | Ευρώπης: 30 € | Αμερική - Αφρική: 40 \$ | Αυστραλία: 60 \$
Αρ. λογ. Τραπεζής Eurobank EFG: IBAN GR3302600940000040200479856

ΙΜΒΡΙΟΤΙΚΑ

QUARTERLY PUBLICATION OF THE IMBRIAN UNION OF MACEDONIA AND THRACE

First publication: September 10, 1982

Publisher

IMBROS UNION OF MACEDONIA - THRACE

Dimitisanas 47, Thessaloniki GR 544 54 | Tel: 2310 98.96.54

Fax: 2310 93.61.80 | email: info@imbrosunion.com

site: imbrosunion.com

Managing Editor:

Commission review "ΙΜΒΡΙΟΤΙΚΑ"

Director:	Paul Stamatidis
Editor:	George Komninaras
Permanent Author:	George Christoforidis
Financial Management:	Athinodoros Siropoulos, Konstantinos Vantsos
Editing:	Eleni Theofanous, George Komninaras, Eleni Kanaki, Vasilios Kanaris
Photography Partners:	Konstantinos Vantsos, Dimitrios Arampatzis, Konstantinos Grafiadellis, Vasilios Giantas, Vasiliki Ksinou

Management Board

President: Paul Stamatidis | A' Vice President: Christos Rektisinis | B' Vice President: Eleni Kanaki | General Secretary: Georgios Christoforidis | Treasurer: Athinodoros Siropoulos | Special Secretary: Areti Paramani | Public relations: Georgios Fintanis | Vice treasurer: Ioannis Damdas | Members: Kosmas Konstantinidis, Panagiotis Xristakis, Vasilios Kanaris.

Design - Brochure Editing

Tekeoglou Fotini

Payments should be send to the:

Greece 15 € | Europe: 30 € | America - Africa: 40 \$ | Australia: \$ 60

Bank Account Number: Eurobank EFG:

IBAN GR3302600940000040200479856

Τα ευυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις του συγγραφέα τους και μόνο | The signed texts express solely the opinion of its' writer

Εξώφυλλο: Εγκαίνια Πάρκου Ίμβρου και Τενέδου | Cover: Inauguration of Imbros and Tenedos Park

ISSN 1105 - 6282

Είναι μεγάλη ευλογία και χαρά για όλους τους συμπατριώτες κι όλους τους Φίλους της Ίμβρου κάθε φορά που επισκέπτεται τη Θεσσαλονίκη ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος. Ο Παναγιώτατος ήρθε στην πόλη μας 28 Ιανουαρίου και στις 3 Φεβρουαρίου αναχώρησε για το Φανάρι. Συμμετείχε σε πολλές εκδηλώσεις και ήμασταν παρόντες σχεδόν σε όλες. Χαιρόμαστε που Τον βλέπουμε κι Εκείνος με τη σειρά Του χαιρέται που βλέπει εμάς.

Ξεχωριστή τιμή βέβαια για μας ήταν όταν, την Παρασκευή 2 Φεβρουαρίου, ήρθε στο πάρκο επί της οδού Μητροπούλου και Γαμβέτα, στην Ε΄ Κοινότητα του Δήμου Θεσσαλονίκης, για να εγκαινιάσει μαζί με τον Δήμαρχο Στέλιο Αγγελούδη το Πάρκο «ΙΜΒΡΟΥ και ΤΕΝΕΔΟΥ». Πρόκειται για ένα πάρκο 2,5 στρεμμάτων με δύο παιδικές χαρές και πολλά δέντρα, στο οποίο έγινε πλήρη ανακατασκευή με παρτέρια, παγκάκια και με καινούριο χλοοτάπητα. Το πάρκο βρίσκεται ακριβώς πίσω από την παλιά στέγη της Ιμβριακής Ένωσης. Στη γύρω από αυτή την περιοχή είχαν εγκατασταθεί περισσότερες από 450 οικογένειες Ιμβριών και οι περισσότερες ακόμα εκεί βρίσκονται. Αξίζει να σημει-

ωθεί ότι δίπλα στην πλάκα που αναρτήθηκε, βάλαμε ένα εκκλησάκι και το ονομάσαμε ΠΑΝΑΓΙΑ ΙΜΒΡΙΩΤΙΣΣΑ. Από την ημέρα εκείνη το καντήλι στο εκκλησάκι δεν έχει σβήσει. Καθημερινά περνάνε όχι μόνο Ίμβριοι αλλά και όλη η γειτονιά, που το έχει αγκαλιάσει και το περιποιείται. Η Μεγαλόχαρη έκανε το θαύμα της κι ελπίζουμε κάποια μέρα να μπορέσουμε να τα καταφέρουμε και να αναγερθεί μεγάλη Εκκλησία στη χάρη της. Αφού το βάλαμε στόχο είμαι σίγουρος ότι θα το καταφέρουμε. Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι και το επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της Ιμβριακής Ένωσης θα το έχει προτεραιότητά της.

Ήρθε ο καιρός να αποσυρθώ ή όπως λένε και στο χωριό μου «ήγγικεν η ώρα». Είμαι κοντά στο

ένα τέταρτο του αιώνα στο ΔΣ και από δέκα χρόνων, από τότε που ήρθαμε στην Ελλάδα, κοντά στην Ένωση. Δεν θα φύγω απ' την Ένωση, ούτε θα πάψω να πηγαίνω στη μονάκριβη Πατρίδα μου. Θα είμαι δίπλα στην Ιμβριακή Ένωση και θα βοηθώ σε ό,τι μου ζητηθεί. Πρέπει να δραστηριοποιηθούν και άλλα άτομα κι άλλοι να ανεβούν σε πιο υπεύθυνες θέσεις. Φεύγω με την καρδιά μου γεμάτη, θεωρώ ότι έκανα το χρέος μου απέναντι στην Πατρίδα και στους

προγόνους μου. Έδωσα την ψυχή μου με τα σωστά και τα λάθη μου, αλλά ομολογώ ότι πήρα και πολλή αγάπη από τους Συμπατριώτες μου. Τους ευχαριστώ για την εμπιστοσύνη τους. Δεν λυπάμαι που φεύγω απ' το Δ.Σ., λυπάμαι που μεγαλώνω.

Στις επικείμενες εκλογές το αμέσως επόμενο διάστημα οι συμπατριώτες να δηλώσουν υποψηφιότητα. Η Ίμβρος θα συνεχίσει να υπάρχει όσο οι άνθρωποι της νοιάζονται γι' αυτήν. Ο μεγάλος όγκος των Ιμβριών είναι στα δύο μεγάλα σωματεία της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης κι όσοι βρίσκονται στην Ίμβρο είναι μέλη μας. Η συνέχεια εξαρτάται από όλους τους Ιμβριούς και πολύ περισσότερο ακόμα από τους νέους

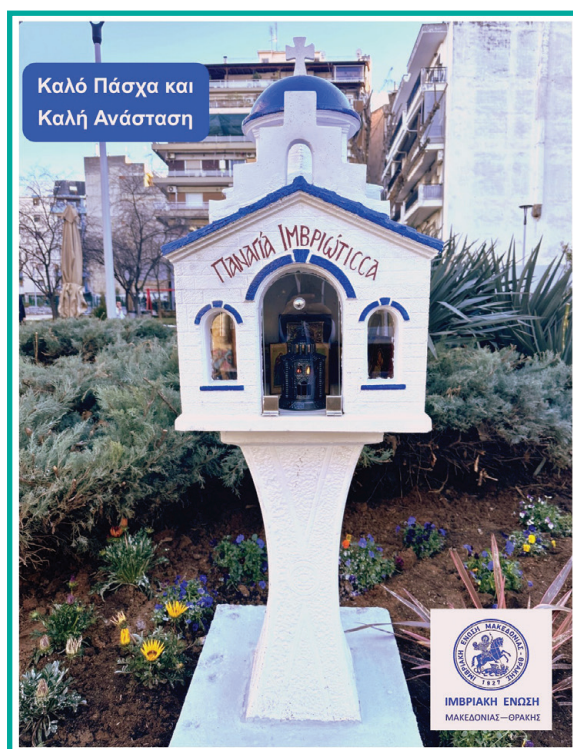
της. Κάθε εποχή έχει διαφορετικά θέματα να αντιμετωπίσει. Είμαι βέβαιος ότι το νέο Δ.Σ. θα τα καταφέρει περίφημα αρκεί όλοι να τους υποστηρίξουμε. Είναι σημαντικό να κατανοούμε την υποστήριξη στον Θεσμό.

Εύχομαι σε όλους τους συμπατριώτες, στους Φίλους της Ίμβρου και σε όλον τον κόσμο η Ανάσταση του Χριστού να είναι φυλακτό στον δρόμο μας. Υγεία, Ευλογία και Ειρήνη σε όλους.

Παύλος Σταματίδης

Αρχων Οστιάριος της Μ.τ.Χ.Ε.

Πρόεδρος Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας - Θράκης

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΑΓΑΠΗΣ στην ΙΜΒΡΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ

Την Τετάρτη 17 Δεκεμβρίου 2025 σε εορταστικό κλίμα πραγματοποιήθηκε η «Χριστουγεννιάτικη Γιορτή Αγάπης» στην Ιμβριακή Ένωση. Η καλή μας Φίλη της Ίμβρου και Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω κυρία Αλεξάνδρα Γωγούση Πρόεδρος «ΜΑΖΙ- Με αλληλεγγύη ζούμε ισότιμα» μας μίλησε για το πνεύμα των Χριστουγέννων. Την εκδήλωση χαιρέτησαν: ο Αντιδήμαρχος Τσιαπακίδης Κώστας εκ μέρους του Δημάρχου, ο Γιώργος Πουρνάρης εκ μέρους της ΦΑΑΘ, ο εκπρόσωπος του Σταύρου Καλαφάτη, ο Γιάννης Παπαγεωργίου από το Γραφείο του Πρωθυπουργού, ο Πρόεδρος της Ιμβριακής Ένωσης Πάυλος Σταματίδης, ο Αντιπρόεδρος Χρήστος Ρεκτσίνης, ο Μαέστρος της Μικτής Χορωδίας Άγγελος Δάλδας, ο Μαέστρος των Κανταδόρων της Ίμβρου Σταύρος Αθανασίου, η Αντιδήμαρχος Κούλα Γιαννακίδου. Στη συνέχεια οι Χορωδίες μας (Μικτή Χορωδία Ιμβριακής Ένωσης και Κανταδόροι της Ίμβρου) μας χάρισαν χριστουγεννιάτικες μελωδίες και όχι μόνο. Ακολούθησε δεξίωση στον 1ο όροφο που ετοίμασαν όλα τα μέλη μας, που εξελίχτηκε σ' ένα μικρό γλεντάκι. Ευχόμαστε σε όλους Καλά Χριστούγεννα και Καλή Χρονιά.

Στη εκδήλωση παραβρέθηκαν οι:

Κωνσταντίνος Τσιαπακίδης πρώην Αντιδήμαρχος Δημοτικής Αστυνομίας και νυν Εντεταλμένος Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Θεσσαλονίκης εκπρόσωπος του Δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. Στέλιου Αγγελούδη.

Κυριακή Γιαννακίδου Αντιδήμαρχος Αθλητισμού, Νεολαίας και Εθελοντισμού του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Γιάννης Παπαγεωργίου Συντονιστής του Πρωθυπουργικού γραφείου στη Θεσσαλονίκη.

Γεώργιος Πουρνάρης από Φιλόπτωχο Αδελφότητα Ανδρών Θεσσαλονίκης.

Αλεξάνδρα Γωγούση Πρόεδρος ΜΑΖΙ - Με Αλληλεγγύη Ζούμε Ισότιμα.

Βούλα Παπατσιφλικιώτη Συγγραφέας.

Νέα από το νησί μας

Κείμενα: Δέσποινα Μπουτάρα & Κων/να Ροδιά

Στις 23 Ιανουαρίου, ο Πατριάρχης μας ήλθε στο νησί για να τελέσει το Σάββατο 24 του μηνός στον Ι.Ν. Αγ.Γεωργίου στο χωριό των Αγίων Θεοδώρων, το τριετές μνημόσυνο της αδελφής του Ζαχαρώς.

Η επέτειος των Τριών Ιεραρχών εορτάστηκε την Κυριακή 1η Φεβρουαρίου στον ενοριακό Ναό του Γλυκέως, παρισταμένων εκπαιδευτικών και μαθητών υπό της σεπτής παρουσίας του Ιεράρχη μας. Τον επετειακό λόγο εκφώνησε ο διευθυντής Γυμνασίου-Λυκείου κος. Ν. Λεμόπουλος.

Τέλη Φεβρουαρίου ξεκίνησαν στο Μητροπολιτικό Μέγαρο Ίμβρου εργασίες ριζικής ανακαίνισης με χορηγό τον εφοπλιστή και Άρχοντα του Οικουμενικού Θρόνου κων. Προκοπίου.

Ο Μητροπολίτης, με μια ομάδα Ιμβρίων ταξίδεψε στις 28 Φεβρουαρίου - 1 Μαρτίου στην Πόλη, προκειμένου να υποβάλλουν ευχές και σεβάσματα στον Πατριάρχη με την ευκαιρία των 86ων γενεθλίων Του. Ο Παναγιώτατος εκδήλωσε τη χαρά Του κι ευχαρίστησε θερμά τους συμπατριώτες Του για την επίσκεψη αυτή. Δεν έκρυψε δε τη λαχτάρα του να βρεθεί σύντομα στο νησί που γεννήθηκε και μεγάλωσε για να αναπνεύσει και πάλι τον καθαρό του αέρα. Εξέφρασε την ικανοποίηση της επαναλειτουργίας των ελληνικών ομογενειακών σχολείων στο νησί, την ενδυνάμωσή τους με πλήθος μαθητών σε όλες τις βαθμίδες και

την πρόοδο αυτών. Επιπρόσθετα, ευχή κι επιθυμία του είναι να υπάρχει ανάμεσα στους Ιμβριούς ενότητα και σύμπνοια, και τόνισε ότι εν τη ενώσει η δύναμις, η οποία σύμφωνα με την παράδοση επιτυγχάνεται εν τη Εκκλησία. Έδειξε μεγάλη ικανοποίηση για την έναρξη των ανακαινιστικών έργων της Μητρόπολης, η οποία είχε ήδη υποστεί τις συνέπειες της φθοράς του χρόνου (έτος κτήσεώς του Μεγάλου 1905) και επομένως ήταν επιτακτική η ανάγκη αποκατάστασης και συνολικής επισκευής. Επί τη ευκαιρία των έργων αυτών θα μπορέσουν να καλυφθούν οι νέες ανάγκες και απαιτήσεις τόσο σε επίπεδο υπηρεσιών όσο και διαμονής. Συν τοις άλλοις, εκδήλωσε την ευγνωμοσύνη Του προς τον κ. Προκοπίου, ο οποίος ανέλαβε την ανακαίνιση του Μητροπολιτικού Μεγάλου προσεχώς δε και του Δημοτικού Σχολείου. Επιβεβαίωσε, ότι όλα τα παραπάνω ανοικοδομητικά έργα αποτελούν στοιχεία της αναγέννησης της Ίμβρου. Εξ άλλου, εχέγγυο αυτής αποτελεί η επαναλειτουργία των σχολείων.

Τέλος στις 9 Μαρτίου, στο ναύδριο των Σαράντα Μαρτύρων του Σχοινουδίου, ο Μητροπολίτης κ. Κύριλλος άγων τον 6ο χρόνο από της εκλογής του στην Μητρόπολη Ίμβρου & Τενέδου, εόρτασε την επέτειό του μετά Θ. Προηγιασμένης Λειτουργίας, αρτοκλασίας και κολλύβων. Ακολούθησαν πλούσια νηστίσιμα κεράσματα, από τις κυρίες του χωριού.

Φωτογραφίες: Ιμβρου Kirillos, Romeikos Gialos

Καλαντίσματα άνοιξης & Ευαγγελισμός Θεοτόκου

Τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου Ίμβρου τραγούδησαν τα Κάλαντα της άνοιξης ή αλλιώς Χελιδονίσματα, με στίχους γεμάτους ευχές και κρατώντας στα χεράκια τους ξύλινα χελιδόνια, στολισμένα με πολύχρωμες κορδέλες. Στη μέση των Χελιδονιστών ήταν και ο Δεσπότης, ο οποίος τραγούδησε μαζί τους, κρατώντας στα χέρια του κι ο ίδιος ένα ξύλινο ομοίωμα χελιδόνας. Υποδεχθήκαμε, λοιπόν την άνοιξη, προσκαλώντας το σύμβολό της, που δεν είναι άλλο από τα χελιδόνια. Ακουστήκαν παράλληλα κι άλλα ανοιξιάτικα τραγούδια, σκορπώντας στην αυλή της εκκλησίας του χωριού έναν μελωδικό διάκοσμο μέσα από το λύρισμα των παιδικών φωνών. Η ως άνω εκδήλωση ήταν προέκταση της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας στην ενορία των Αγριδιών, επ' ευκαιρία της ομώνυμης του Ναού εορτής του Ευαγγελισμού, και η οποία

συνοδεύτηκε από την Ιερά Λειτουργία στην πλατεία του χωριού. Έτσι, η χαρά της έλευσης του πνευματικού Έαρος με το χαρμόσυνο νέο του Αρχαγγέλου προς τη Θεοτόκο μεταμορφώθηκε δια των παιδικών φωνών σε χαρμόσυνο νέο για τον ερχομό του κτιστού έαρος στη φύση της Ίμβρου. Την παραμονή της εν λόγω εορτής τελέστηκε ο πανηγυρικός Εσπερινός, ο οποίος λαμπρύνθηκε με χορευτικές εκδηλώσεις από τους μαθητές του Γυμνασίου & Λυκείου μας.

Άξιο μνείας είναι η Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, η οποία τελέστηκε στην Παναγία Καμένη Σχοινουδίου ή αλλιώς Ευαγγελίστρα, της οποίας ο Ναός εορτάζει ανήμερα του Ευαγγελισμού. Στη χάρη της προσήλθαν οι Σχοινοιδιώτες, οι οποίοι παρότι λίγοι, ενδυναμώνουν με την εμπιστοσύνη τους στην Παναγία την πίστη όλων να παραμένει άσβεστη η σπίθα των εκκλησιών του χωριού.

Φωτογραφίες: Seyhan Özgür

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΛΕΟΝΤΑ ΣΤΗ ΝΙΚΑΙΑ

Η ιστορική συνάντηση του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου με τον Πάπα Λέοντα στη Νίκαια, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 1700 ετών από την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο, συνιστά γεγονός εξαιρετικής ιστορικής και εκκλησιολογικής βαρύτητας. Δεν πρόκειται απλώς για μια επετειακή παρουσία δύο ηγετών, αλλά για μια βαθιά συμβολική πράξη, που επαναφέρει στο προσκήνιο την κοινή καταγωγή, την κοινή πίστη και το διαρκές αίτημα της ενότητας της Χριστιανοσύνης.

Για να γίνει αντιληπτό το μέγεθος του συμβολισμού, οφείλουμε να στραφούμε στο έτος 325 μ.Χ. Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, μετά από αιώνες διωγμών, είχε μόλις αναγνωρίσει τον Χριστιανισμό ως νόμιμη θρησκεία. Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος ο Μέγας -ήδη μνημένος ο ίδιος στα διδάγματα της νέας θρησκείας και αποκάλυπτα τοποθετημένος πλέον ευμενώς απέναντί της-, επιδιώκοντας τη συνοχή της αυτοκρατορίας του, κατόνησε ότι η ενότητα της Εκκλησίας ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με την κοινωνική και πολιτική σταθερότητα. Η διδασκαλία του Αρείου, ο οποίος υποστήριζε ότι ο Υιός δεν είναι αιώνιος («ήν ποτε ὅτε οὐκ ἦν», κατά την εύγλωττη διατύπωση της άποψής του) και ομοούσιος με τον Πατέρα αλλά κτίσμα, είχε προκαλέσει βαθύτατη κρίση. Η διαμάχη δεν ήταν μια απλή θεολογική διαφωνία· αφορούσε τον ίδιο τον πυρήνα της χριστιανικής πίστης και τη σωτηριολογική της προοπτική.

Στη Νίκαια συγκεντρώθηκαν, κατά την παράδοση, 318 Πατέρες από ολόκληρη την Οικουμένη. Ανάμεσά τους εξέχουσες μορφές όπως ο νεαρός τότε διάκονος Αθανάσιος από την Αλεξάνδρεια, ο οποίος θα αναδεικνυόταν σε ασυμβίβαστο υπερασπιστή της Ορθοδοξίας, και μεταξύ άλλων, οι Νικόλαος Μύρων και Σπυρίδων Τριμυθούντος, σύμβολα αμφότεροι ποιμαντικής ευθύνης και πίστης. Οι εργασίες της Συνόδου υπήρξαν καρπός έντονου διαλόγου και θεολογικής εμβάθυνσης. Το κορυφαίο αποτέλεσμα ήταν η διατύπωση του πρώτου μέρους του Συμβόλου της Πίστεως και η ανασκευή της αρειανικής κακοδοξίας, αναφέροντας τον Υιό ως «ὁμοούσιον τῷ Πατρί» και ως «ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρό πάντων τῶν αἰώνων», πράγμα που κατοχύρωσε τη θεότητα του Υιού και έθεσε τα θεμέλια της τριαδολογικής διδασκαλίας. Παράλληλα, ρυθμίστηκαν σημαντικά κανονικά ζητήματα, όπως ο ενιαίος εορτασμός του Πάσχα και η οργάνωση της εκκλησιαστικής διοίκησης, υπό το πνεύμα της συνοδικότητας το οποίο έκτοτε καθιερώθηκε και ουσιαστικά τότε θεσμοθετήθηκε.

Η Α΄ Οικουμενική Σύνοδος δεν έλυσε απλώς μια θεολογική διαμάχη· διαμόρφωσε το πρότυπο με το οποίο η Εκκλησία αντιμετωπίζει τις κρίσεις: με σύναξη, διάλογο, κοινή προσευχή και συλλογική ευθύνη. Αυτό ακριβώς το πρότυπο ανακαλεί σήμερα η συνάντηση στη Νίκαια.

Δεκαεπτά αιώνες μετά, η κοινή παρουσία του Οικουμενικού Πατριάρχη και του Επισκόπου Ρώμης στον ίδιο τόπο αποκτά βαρύνουσα σημασία. Οι ιστορικές πληγές και οι θεολογικές αποκλίσεις που οδήγησαν στο Σχίσμα του 1054 δεν αγνοούνται, αλλά φωτίζονται υπό το πρίσμα της κοινής αποστολικής παράδοσης. Η αναφορά στη Νίκαια υπενθυμίζει ότι πριν από τις διασπάσεις υπήρχε κοινή ομολογία πίστεως και κοινή εκκλησιαστική εμπειρία.

Η προσωπικότητα του Πατριάρχη Βαρθολομαίου, με τη βαθιά θεολογική του κατάρτιση, τη σταθερή προσηλώνση στον διάλογο και τη διεθνή του δράση υπέρ της ειρήνης και της προστασίας του περιβάλλοντος, συναντά την ποιμαντική ευθύνη και την παγκόσμια ακτινοβολία του Πάπα Λέοντος ΙΔ΄. Η συνάντησή τους δεν είναι απλώς διπλωματική συνδιάσκεψη ή άσκηση δημοσίων σχέσεων. Είναι μαρτυρία ότι η ηγεσία της Εκκλησίας καλείται να οικοδομεί γέφυρες, να καλλιεργεί εμπιστοσύνη και να εμπνέει τον σύγχρονο άνθρωπο.

Για τη Χριστιανοσύνη συνολικά, το γεγονός αποτελεί μήνυμα ελπίδας και ευθύνης. Σε έναν κόσμο σημαδεμένο από συγκρούσεις, πολέμους, κοινωνικές ανισότητες και πνευματική ανασφάλεια, η εικόνα των δύο Προκαθημένων να προσεύχονται και να συνομιλούν στον τόπο όπου διατυπώθηκε το «Πιστεύω» αποκτά βαθύ συμβολισμό. Για τις διεκκλησιαστικές δε σχέσεις, η επέτειος των 1700 ετών μπορεί να λειτουργήσει ως σταθμός ανανέωσης της κοινής πορείας, με σεβασμό στην ταυτότητα κάθε Εκκλησίας και με ειλικρινή διάθεση προσέγγισης.

Ως Ίμβριοι, αισθανόμαστε ιδιαίτερη συγκίνηση και υπερηφάνεια. Έχοντας το προνόμιο να ακούμε συχνά, ζωντανά, τον Οικουμενικό Πατριάρχη να διακηρύττει και να αναλύει τα εναγώνια αιτήματα των καιρών στις ομιλίες του στην κοινή μας γενέτειρα, έχουμε από πολλού γαλουχηθεί και στα οράματα τα οποία προκρίνει εκείνος, ως προτάσεις, σε απάντηση των ιστορικών αυτών προκλήσεων. Χαιρόμαστε που ο Πατριάρχης μας, τέκνο της μικρής αλλά ιστορικής νησιωτικής μας κοινότητας, στέκεται σε έναν τόπο-σύμβολο της ενότητας και συνομιλεί με τον Επίσκοπο Ρώμης για το μέλλον της Χριστιανοσύνης και την λυτρωτική ανακούφιση από τα δυστοπικά βάρη της σύνολης Οικουμένης.

Η Νίκαια του 325 υπήρξε σταθμός θεολογικής σαφήνειας και εκκλησιαστικής ωριμότητας· η Νίκαια των 1700 ετών μπορεί να καταστεί σταθμός ανανέωσης της ελπίδας, υπενθυμίζοντας ότι η ενότητα δεν είναι απλώς ιστορική ανάμνηση, αλλά ζωντανή κλήση και διαρκές χρέος.

Χαλκίδα 15-2-2026

Χριστόφορος Δ. Σωφρονίου

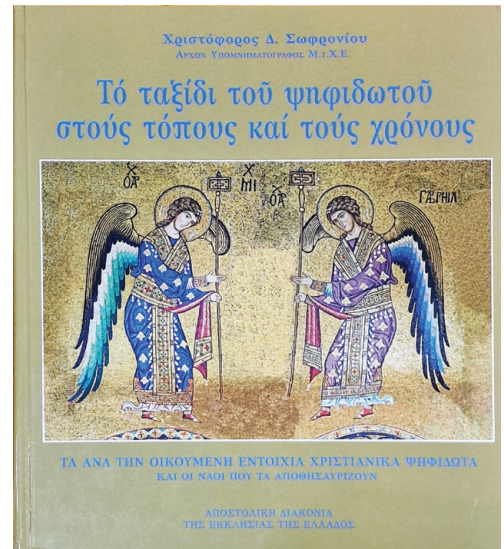
Άρχων Υπομηματογράφος της Μ.τ.Χ.Ε. - Καρδιολόγος

«Το ταξίδι του ψηφιδωτού στους τόπους και τους χρόνους»

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση βιβλίου του συμπατριώτη μας, Χριστόφορου Σωφρονίου, με τίτλο, "Το ταξίδι του ψηφιδωτού στους τόπους και τους χρόνους", στο κατάμεστο αμφιθέατρο του Μουσείου της Ρωμαϊκής Αγοράς.

Το βιβλίο παρουσίασαν:

- ❖ Ο Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος, η κα Φλώρα Καραγιάννη και η κα Πέλλη Μάστορα.
- ❖ Στην παρουσίαση παραβρέθηκαν και πολλοί συμπατριώτες μας Ίμβριοι.
- ❖ Το Δ.Σ. της Ιμβριακής Ένωσης εκπροσώπησαν οι Γιώργος Χριστοφορίδης, Χρήστος Ρεκτσίνης και Ελένη Κανάκη.

Νέο Δ.Σ. της Εταιρείας Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου όπως προέκυψε από τις αρχαιρεσίες την 29η Ιανουαρίου 2026

Πρόεδρος: Γιώργος Ξεινός
Αντιπρόεδρος: Αναστάσιος Ωρολογάς
Γεν. Γραμματέας: Γιάννης Γιαννάκης
Ταμίας: Παναγιώτα Γεωργούδη
Ειδική Γραμματέας: Αθηνά Σαμακλή

Μέλη: Δήμητρα Καραμούζη
Άλκης Παπαδάς
Παναγιώτης Ρεκτσίνης
Αναστασία Ανδριώτη

Ορίζοντας ως επίσημους εκπροσώπους της Εταιρείας στην Αθήνα τις κυρίες Καραηλία Μαριάνθη και Χατζηανδρέου Ρέα.

του Ηλία Τεμπέλη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΙΜΒΡΟΥ

ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΕΣ ΕΤΙΚΕΤΕΣ,

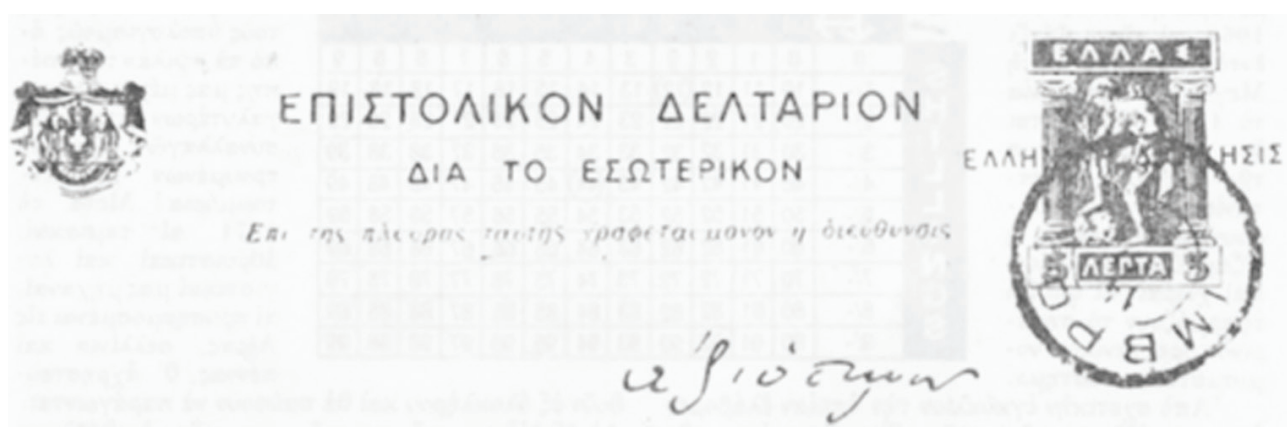
ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΑ ΔΕΛΤΑΡΙΑ

συνέχεια από το τεύχος 171

Σε σχέση με το ίδιο έτος (1913) και σε συνέχεια δημοσίευσης του Ν. Πατσούκα¹, ο Μ. Κωνσταντίνης ανέφερε ότι τουλάχιστον τον Ιούνιο, στην Ίμβρο εχρησιμοποιείτο επιστολικό δελτάριο εσωτερικού με οριζόντια κόκκινη επισήμανση «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗ-

είναι το έτος και της συγκεκριμένης επισήμανσης.

Το 1913, και οπωσδήποτε στις 3 Αυγούστου, με βάση ένα ταχυδρομικό σήμαντρο, είναι γνωστές τρίγραμμες τριγωνικές επισημάνσεις σε 40λεπτα γραμματόσημα της Εκστρατείας και σε τουρκικό γραμμα-

Εικόνα 7: Επιστολικό δελτάριο εσωτερικού (Κωνσταντίνης, σ. 93).

ΣΙΣ» σε μία γραμμή. Το δελτάριο στην εικ. 7 γράφτηκε ιδιοχείρως στις 19.6.1913 και φέρει την υπογραφή του Π. Χορν.²

Με ημερομηνία 6 Ιουλίου, αλλά χωρίς αναγραφή έτους στο ταχυδρομικό σήμαντρο, είναι καταγεγραμμένη η ύπαρξη της επισήμανσης «ΙΜΒΡΟΣ», με σφραγίδα από καουτσούκ σε μωβ μελάνι, η οποία έχει τεθεί είτε κάθετα από κάτω προς τα επάνω σε γραμματόσημα των επισημασμένων με απόφαση της Κυβέρνησης σειρών της Ελληνικής Διοικήσεως, είτε οριζόντια σε γραμματόσημα της σειράς της Εκστρατείας (εικ. 8).³ Δεδομένου ότι η ίδια σφραγίδα, όπως προκύπτει και στη συνέχεια, εμφανίζεται σίγουρα στα 1913, θα μπορούσε να πιθανολογηθεί ότι αυτό

τόσημο των 20 παράδων με τη μάλλον λαστιχένια σφραγίδα «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ» (δύο γραμμές) δύο φορές σε σχήμα πλευρών τριγώνου και τη σφραγίδα «ΙΜΒΡΟΣ» ως βάση (εικ. 9α-γ, σελ. 70). Αυτή η επισήμανση έχει χαρακτηριστεί ως εντασσόμενη στο πλαίσιο της δημιουργίας «σπανιοτήτων».⁴

Την ίδια ημερομηνία (3.8.1913) είναι γνωστή και δίγραμμη οριζόντια «επισήμανση» σε τουρκικά γραμματόσημα 20 παράδων και 1 πιάστρας με τις διαφορετικές σφραγίδες «ΙΜΒΡΟΣ» και «ΑΓΗΜΑ ΚΑΤΟΧΗΣ» (εικ. 10, σελ. 70).

Για την ιστορία του πράγματος, ο Π. Χορν, στη λήξη της θητείας του στην Ίμβρο, δώρισε στο Ταχυδρομείο τον θυρεό με την επιγραφή «Ελληνική

1. Ναπολέον Πατσούκας, «Ακόμη εις ενδιαφέρων φάκελος της Ίμβρου», Φιλοτέλεια, τεύχ. 401, Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1967, σ. 5.

2. Κωνσταντίνης, ό.π.

3. Στην περιγραφή, την οποία κάνει ο Πατσούκας (1966β, σ. 117) στο γραμματόσημο της σειράς της Εκστρατείας (βλ. εδώ εικ. 8), εσφαλμένα αναφέρεται ότι υπάρχει σφραγίδα «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ».

4. Χρήστος Μπέλιας, «Ίμβρος II», Φιλοτέλεια, τεύχ. 623, Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2003, σ. 337

Εικόνα 8: Επισήμανση ΙΜΒΡΟΣ σε γραμματόσημα Ελληνικής Διοικήσεως και Εκστρατείας (Πατσούκας 1966α, σ. 93 και 1966β, σ. 117).

Διοικήσις Ίμβρου», ο οποίος είχε κατασκευασθεί με πίστωση του Υπουργείου Εσωτερικών. Αυτή η επιγραφή αργότερα τροποποιήθηκε ως «Ταχ. Τηλ. Γραφείον Ίμβρου».⁵ Μετά την αντικατάσταση του Χορν δεν είναι γνωστά τα ονόματα και οι αποφάσεις όλων όσων διατέλεσαν υπεύθυνοι του Ταχυδρομείου μέχρι τις 4.10.1923, ημερομηνία κατά την οποία η Ελληνική Διοίκηση Ίμβρου αποχώρησε από εκεί, κλείνοντας το Ταχυδρομείο της και παραδίδοντάς το στις τουρκικές αρχές. Εδώ είναι αξιοσημείωτο ότι στις 16.10.1923 ο Διευθυντής του Ταχυδρομείου Α. Φουστάνης ήταν ο τελευταίος Έλληνας υπάλληλος, που εγκατέλειψε την Ίμβρο και έφθασε στη Μυτιλήνη.⁶

Τέλος, στη σύγχρονη εποχή κατασκευάστηκαν επισημάνσεις, οι οποίες στη βιβλιογραφία συνοδεύονται από χαρακτηρισμούς, όπως «αυτοσχέδια» ή «ιδιωτική».⁷ Έτσι, μία από αυτές είναι τρίγραμμη σε διάφορα γραμματόσημα (π.χ., Λιθογραφικής, Εκστρατείας και ΕΤ) με δύο διαφορετικές σφραγίδες, ήτοι «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ» (σε δύο γραμμές) και «ΙΜΒΡΟΣ». Αυτή η επισήμανση εμφανίζεται συνήθως

οριζόντια, με πρώτη τη σφραγίδα «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ» (εικ. 11α-γ, σελ. 70), αλλά, επίσης, και κάθετα από κάτω προς τα επάνω, με πρώτη τη σφραγίδα «ΙΜΒΡΟΣ» (εικ. 12). Μια άλλη επισήμανση αυτής της κατηγορίας είναι η δίγραμμη «Ε.Τ ΙΜΒΡΟΣ» (εικ. 13), μάλλον κατ' απομίμηση εκείνης της Σμύρνης (1919).

Συμπερασματικά, με τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν σε αυτό το άρθρο, φωτίζεται στο μέτρο του δυνατού η δραστηριότητα του Ταχυδρομείου Ίμβρου στο πλαίσιο της έκδοσης και χρήσης χειροποίητων, απλών ή διά σφραγίδων επισημασμένων ελληνικών ή τουρκικών γραμματοσήμων, αλλά και επιστολικών δελταρίων, για την αλληλογραφία εσωτερικού ή εξωτερικού. Αυτά, κατά περίπτωση, και εν μέσω ορισμένων αντιφατικών και μη επαληθευόμενων εκτιμήσεων, περιγραφών και πληροφοριών, έχουν χαρακτηριστεί άλλοτε ως απολύτως γνήσια και κατ' εφαρμογή κανόνων άμεμπτης διαχείρισης, και άλλοτε ως ρετουσαρισμένα, ασυνήθιστα, χαριστικά ή με σκοπό τη δημιουργία σπανιοτήτων. Ελπίζεται ότι περαιτέρω έρευνα θα ήταν δυνατό να ταυτίσει πλήρως

Εικόνα 12: Κάθετη κατασκευασμένη τρίγραμμη επισήμανση (eBay.com)

Εικόνα 13: Κατασκευασμένη δίγραμμη επισήμανση (Τσιτσελίκης, σ. 217).

5. «Ιστορικών Αρχείον περί Ίμβρου – Τενέδου», Κέντρον Ιμβριακών και Τενεδιακών Σπουδών, Ιδρυτής - Διευθυντής: Παναγιώτης Καλαϊτζής, τόμ. Β', Μεμβούρη 2007, σσ. 1017, 1018, 1020' Καλλιάνου, ό.π., σσ. 122-123.

6. Εφημ. Σάλπιγξ, φ. 3686, 17.10.1923, σ. 2' Καλλιάνου, ό.π., σ. 151.

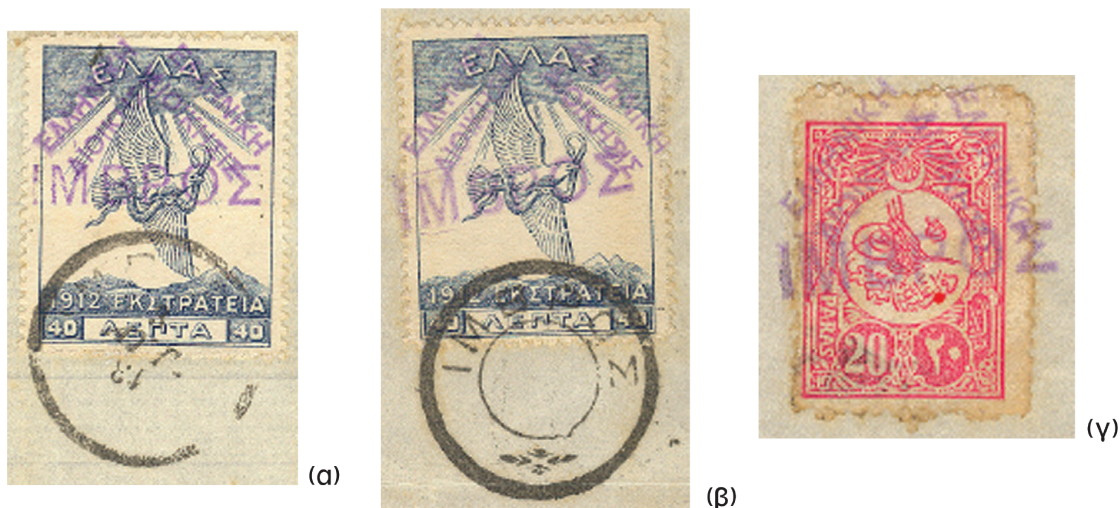
7. Τσιτσελίκης, ό.π., σσ. 216-217.

8. Πβ. το σχετικό μέρος του εκθέματος του Robert Wightman «The Postal History of Lemnos and the Northern Aegean Islands from the beginning of the 19th Century until after World War II» (https://www.efo.gr/wp-content/uploads/2025/07/Robert-Wightman_Lemnos.pdf).

τις επισημασμένες αξίες ελληνικών και τουρκικών γραμματοσήμων, τις ακριβείς ημερομηνίες έκδοσης και τη διάρκεια κυκλοφορίας τους. Αυτή η τεκμηρίωση θα επιτρέψει την ολοκλήρωση της συζήτησης για τη νομιμοποίηση των όποιων επιβεβαιωμένων εκδόσεων κατά την Ελληνική Διοίκηση Ίμβρου, και, κατ' επέκταση, για την εμπορική αξία τους. Προς την

ίδια κατεύθυνση ευκατὰ θα ήταν και η συσχέτιση της ταχυδρομικής ιστορίας της Ίμβρου με εκείνη της Τενέδου και ευρύτερα των άλλων νησιών του Βορείου Αιγαίου σε εκείνη τη χρονική περίοδο.⁸

Αναδημοσίευση από το περιοδικό
ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΛΕΣΒΟΣ τ. 297 ΑΠΡ. - ΙΟΥΝ. 2025.

Εικόνα 9: Τρίγραμμη τριγωνική επισήμανση «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ» - «ΙΜΒΡΟΣ» σε γραμματόσημα της Εκστρατείας (3.8.1913) και σε τουρκικό γραμματόσημο (Μπέλιας, σ. 337)

Εικόνα 10: Δίγραμμη οριζόντια επισήμανση «ΙΜΒΡΟΣ» - «ΑΓΗΜΑ ΚΑΤΟΧΗΣ» σε τουρκικά γραμματόσημα (3.8.1913) (Μπέλιας, σ. 337).

(α) (Συλλογή του συγγραφέα)

(β) (Συλλογή του συγγραφέα)

(γ) (Τσιτσελίκης, σ. 216)

Εικόνα 11: Οριζόντιες κατασκευασμένες τρίγραμμες επισημάνσεις.

Κοπή Βασιλόπιτας

Γιορτή των Γραμμάτων στην Ιμβριακή Ένωση

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση «Κοπή Βασιλόπιτας - Γιορτή των Γραμμάτων» στο Πνευματικό Κέντρο της Ιμβριακής Ένωσης το Σάββατο, 7 Φεβρουαρίου 2026, στις 6.30μμ. Όλη η Θεσσαλονίκη ήταν εκεί.

Την εκδήλωση παρουσίασε ο Γεν. Γραμματέας της Ένωσης Γιώργος Χριστοφορίδης, ο οποίος μετά το καλωσόρισμα έκανε μια σύντομη αναφορά στην ιστορία της εκπαίδευσης στην Ίμβρο.

Την εκδήλωση χαιρέτησε ο εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μιλήτου και Ηγούμενος της Αγίας Αναστασίας Φαρμακολύτριας κ. Απόστολος

Τον πανηγυρικό της ημέρας για τους Τρεις Ιεράρχες εκφώνησε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αμορίου και Ηγούμενος της Μονής Βλατάδων κ. Νικηφόρος, συνδυάζοντας το έργο των Τριών Ιεραρχών με την αναβίωση της εκπαίδευσης στην Ίμβρο.

Ολιγόλεπτο χαιρετισμό απηύθυνε ο Υφυπουργός Εσωτερικών Κώστας Γκιουλέκας εκπρόσωπος του Προέδρου της Ελληνικής Κυβέρνησης κ. Κυριάκου Μητσοτάκη.

Ο Στυλιανός Αγγελούδης μίλησε λιτά αλλά ουσιαστικά, επιλέγοντας έναν προσωπικό και βιωματικό λόγο αντί ενός τυπικού χαιρετισμού. Αναφέρθηκε στις πρώτες του επαφές με οικογένειες Ιμβριών στη Θεσσαλονίκη, όταν ακόμη ήταν φοιτητής, και πώς μέσα από αυτές γνώρισε το ήθος, τη δύναμη και την επιμονή μιας κοινότητας που ξεριζώθηκε αλλά δεν λύγισε. Τόνισε ότι η Ιμβριακή κοινότητα κατάφερε δύο κομβικά πράγματα: Να ενσωματωθεί δημιουργικά στην πόλη και τη χώρα, συμβάλλοντας κοινωνικά και πολιτιστικά και να οργανώσει έναν διαρκή αγώνα ώστε η Ίμβρος, από τόπος εγκατάλειψης, να μετατραπεί ξανά σε ζωντανή ελληνική κοιτίδα του ελληνισμού με παιδεία, παρουσία και προοπτική.

Ο πρόεδρος της Ιμβριακής Ένωσης και Άρχων Οσιτάριος της Μ.τ.Χ.Ε. κ. Παύλος Σταματίδης, έκανε αναφορά στο πάρκο Ίμβρου και Τενέδου που προσφάτως εγκαινιάστηκε και στην ανάγκη να βάλουμε ως στόχο να οικοδομηθεί Ιερός Ναός στη χάρη της Παναγίας Ιμβριώτισσας στην περιοχή μας. Κάλεσε στο βήμα την Πρόεδρο της Κίρκης κυρία Βασιλική Παντελίδου την οποία ευχαρίστησε που για ακόμη μια φορά ήρθαν στην Ιμβριακή Ένωση κι αυτή με τη σειρά της τόνισε τους άρρηκτους δεσμούς της Κίρκης με την Ίμβρο και την Ιμβριακή Ένωση.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκαν οι βραβεύσεις των αποφοίτων του Ελληνικού Λυκείου Ίμβρου.

Βραβεύτηκαν οι:

- Κατερίνα Χαραλαμπίδου για την εισαγωγή της στην Ιατρική σχολή Θεσσαλονίκης
- Μιχαέλα Γεωργίου για την εισαγωγή της στη Σχολή Φυσικοθεραπείας Θεσσαλονίκης
- Νικόλαος Γραμμάτος για την εισαγωγή του στην Αμερικανική Γεωργική Σχολή Θεσσαλονίκης
- Εμμανουέλα Τακίδου, 12 ετών (εγγονή της Σαφώς Δικαίου) για την 1η Έκθεση Ζωγραφικής της, η οποία παρουσιάστηκε στον 2ο όροφο.
- Επίσης βραβεύτηκε ο Παναγιώτης Ρεκτσίνης (μέλος του Δ.Σ. της Νεολαίας ΙΕΜΘ) για την ολοκλήρωση της Μεταπτυχιακής του εργασίας με τίτλο

«Ελληνικά Μειονοτικά Σχολεία Ίμβρου και Τενέδου: Κοινωνικές εξελίξεις και εκπαιδευτική πολιτική (1950 – 1964), του τμήματος Φιλοσοφίας του Α.Π.Θ.

Τη σκυτάλη πήραν οι Χορωδίες της Ιμβριακής Ένωσης που μας χάρισαν τραγούδια από την Πατρίδα κι όχι μόνο.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι: Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μιλήτου κ. Απόστολος εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίου.

Κωνσταντίνος Γκιουλέκας Υφυπουργός Εσωτερικών εκπρόσωπος του Προέδρου της Ελληνικής Κυβέρνησης κ. Κυριάκου Μητσοτάκη.

Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Χαράλαμπος Καραδήμος εκπρόσωπος του Παναγιότατου Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεου.

Πατήρ Βαρθολομαίος εκπρόσωπος του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνου.

Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αμορίου κ. Νικηφόρος Στέλιος Αγγελούδης Δήμαρχος Θεσσαλονίκης.

Χρήστος Τζελέπης Αντιδήμαρχος Παιδείας και Δια Βίου Μάθησης του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Κωνσταντίνος Αποστολίδης από την Υπηρεσία Διεθνών Σχέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών.

Χαρά Αλιφτήρα Αστυνόμος εκπρόσωπος της Διεύθυνσης Τροχαίας Θεσσαλονίκης.

Ιωάννης Κουρσιούμης Υποδιοικητής Αστυνομικού Τμήματος Τούμπας - Τριανδρίας.

Παναγιώτης Κοκκόρης Α' Υποδιοικητής e-ΕΦΚΑ Χριστόφορος Σωφρονίου Άρχων της Μ.τ.Χ.Ε.

Ιωάννης Γιαννάκης Γενικός Γραμματέας Εταιρίας Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου.

Γεώργιος Κωνσταντινίδης Πρόεδρος Φιλοπτώχου Αδελφότητας Ανδρών Θεσσαλονίκης.

Γεώργιος Πουρνάρης Αντιπρόεδρος Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών.

Γεώργιος Χαρίσης από Φιλόπτωχο Αδελφότητα Ανδρών Θεσσαλονίκης.

Θεόδωρος Μάντικας από Ένωση Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος.

Γιάννης Δαρδαμανέλης πρώην Δήμαρχος Καλαμαριάς.

κ. Καραμπατζάκης Πρόεδρος του χωριού Κίρκη και η Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Κίρκης και Βασιλική Παντελίδου, με μέλη του Δ.Σ. και κατοίκους της Κίρκης.

Ακολούθησε δεξίωση στον 1ο όροφο που ετοίμασαν τα μέλη μας και οι Χορωδίες μας και τους ευχαριστούμε πάρα πολύ για τα υπέροχα εδέσματα.

Ευχόμαστε σε όλους Καλή Χρονιά με υγεία και χαρά στη ζωή όλων.

Άρχων ο Στέλιος Αγγελούδης

Την Κυριακή 1 Φεβρουαρίου 2026 στον Ιερό Ναό της του Θεού Σοφίας μετά τη Θεία Λειτουργία ο Οικουμενικός Πατριάρχης χειροθέτησε τον Δήμαρχο Θεσσαλονίκης Στέλιο Αγγελούδη σε Άρχοντα Ρεφερενδάριο της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας. Η Ιμβριακή Ένωση ήταν εκεί.

ΑΕΙΟΣ ο νέος Άρχων.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος εγκαινιάσε Το Πάρκο «ΙΜΒΡΟΥ και ΤΕΝΕΔΟΥ»

Επίσημη επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στη Θεσσαλονίκη, από την Τετάρτη 28 Ιανουαρίου έως και την Τρίτη 3 Φεβρουαρίου 2026. Ο Παναγιώτατος μεταξύ των άλλων υποχρεώσεων του την 30η Ιανουαρίου 2026 εγκαινιάσε το πάρκο «Ιμβρου και Τενέδου».

Σε πάρκο «Ιμβρου και Τενέδου» «βαφτίστηκε» επίσημα, παρουσία του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου και του Δημάρχου Θεσσαλονίκης, Στέλιου Αγγελούδη, δημόσιος χώρος 2,5 στρεμμάτων με δύο παιδικές χαρές που βρίσκεται στη συμβολή των οδών Μητροπούλου και Γαμβέτα, στην ανατολική Θεσσαλονίκη.

Είχε προηγηθεί το αίτημα του Διοικητικού Συμβουλίου της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης, που ζητούσε το συγκεκριμένο Πάρκο να «αφιερωθεί» στις περίπου 400 οικογένειες από την Ίμβρο και την Τένεδο, οι οποίες κατατρεγμένες από τον γενέθλιο τόπο τους, εγκαταστάθηκαν στα τέλη της δεκαετίας του 1960 και του 1970 στη συγκεκριμένη περιοχή. Από τότε, μέλη των ίδιων οικογενειών συνεχίζουν να κατοικούν εκεί, μεγάλωσαν, έχουν τις αναμνήσεις τους και μέχρι σήμερα το πάρκο είναι το σημείο συνάντησης γι' αυτούς και τα εγγόνια τους.

Για την ονοματοδοσία, το Δημοτικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης άναψε το «πράσινο φως» και ακολούθησαν οι απαραίτητες εργασίες ανάπλασης του πάρκου με φυτεύσεις 50 νέων δέντρων και 1.100 θάμνων και φυτών, με τοποθέτηση χλοοτάπητα, με αποκαταστάσεις σε παγκάκια και αστικό εξοπλισμό.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης δήλωσε χαρούμενος και βαθιά συγκινημένος για τη συμμετοχή του στα εγκαινία, λέγοντας πως «οι πρόσφυγές μας, που άφησαν τη γη και τα σπίτια τους και όλα τα υπάρχοντά τους, ήρθαν στη φιλόξενη Θεσσαλονίκη. Με πνευματική πανοπλία όλες τις αξίες που έσωσαν το Γένος μας στη μακρά ιστορική του πορεία». Πρόσθεσε πως «αυτή η πολύτιμη παρακαταθήκη, με άξονα την εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού και στη δύναμη της ανθρώπινης βούλησης, την τιμιότητα και την εργατικότητα ήταν το κλειδί όχι μόνο για την επιβίωση αλλά και την προκοπή».

Κάλεσε, επίσης, τους νέους και τις νέες «να επισκέπτεστε την Ίμβρο και την Τένεδο, να περπατήσετε στα μονοπάτια που περπάτησαν οι πρόγονοι μας, να χαρείτε το τοπίο και τον καταγάλανο ουρανό».

Από την πλευρά του, ο κ. Αγγελούδης είπε πως «η Θεσσαλονίκη υπήρξε διαχρονικά ένα ασφαλές καταφύγιο για χιλιάδες Ίμβριους και Τενέδιους που εγκαταστάθηκαν κυρίως εδώ, σε αυτή τη γειτονιά της πόλης, ήδη από τα πρώτα χρόνια μετά την υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάνης. Η ονοματοδοσία του πάρκου προς τιμήν των δύο νησιών είναι το ελάχιστο που θα μπορούσε η πόλη αυτή να πράξει ως οφειλόμενο χρέος σε εσάς, που με τη δημιουργικότητα, την εργατικότητα και το φιλότιμό σας συμβάλατε και συμβάλλετε ενεργά στην ανάπτυξή της».

Υπογράμμισε ακόμη ο Δήμαρχος πως το συγκεκριμένο πάρκο «θα αποτελεί πλέον μια διαρκή υπόμνηση των ισχυρών, ακατάλυτων δεσμών μεταξύ της Θεσσαλονίκης και των δύο ιστορικών νησιών του βορειοανατολικού Αιγαίου. Θα υπενθυμίζει επιπλέον, πως μέσα από την εξαιρετική δουλειά της Ίμβριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης, που γιορτάζει φέτος 99 χρόνια συνεπούς παρουσίας και δράσης στη Θεσσαλονίκη, δεν θα επιτραπεί ποτέ να χαθεί το "πνεύμα της Ίμβρου", για το οποίο πολλές φορές έχετε μιλήσει στο παρελθόν».

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της Ίμ-

βριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης, ο πρόεδρος Παύλος Σταματίδης, εξέφρασε αρχικά τα ειλικρινή συλλυπητήρια για τις τραγωδίες στο εργοστάσιο των Τρικάλων με τις πέντε νεκρές εργαζόμενες γυναίκες και για το τροχαίο στη Ρουμανία με τους επτά οπαδούς του ΠΑΟΚ. Εξέφρασε τις ευχαριστίες του Διοικητικού Συμβουλίου της Ίμβριακής Ένωσης προς τον Δήμαρχο Θεσσαλονίκης Στέλιο Αγγελούδη, τον Βασίλη Διαμαντάκη Αντιδήμαρχο πρασίνου και όλο και το Δημοτικό Συμβούλιο. «Το πάρκο αυτό θα το φροντίσουμε όσο μπορούμε», υποσχέθηκε ο κ. Σταματίδης, υπενθυμίζοντας πως στη συγκεκριμένη περιοχή της Θεσσαλονίκης εγκαταστάθηκαν πριν από δεκαετίες περίπου 2.000 άτομα και για πολλά χρόνια η Ίμβριακή Ένωση στεγαζόταν σε ενοικιαζόμενο κτήριο επί της οδού Γαμβέτα, πίσω από το εν λόγω Πάρκο.

Στα εγκαίνια του πάρκου έδωσαν μεταξύ άλλων το «παρόν» οι:

Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαίος

Ιωάννης Λοβέρδος Υφυπουργός Εξωτερικών

Κωνσταντίνος Γκιουλέκας Υφυπουργός Εσωτερικών

Σταύρος Καλαφάτης Υφυπουργός Ανάπτυξης

Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος

Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μιλήτου κ. Απόστολος Στράτος Σιμόπουλος Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης
Στέλιος Αγγελούδης Δήμαρχος Θεσσαλονίκης
Χριστόφορος Σωφρονίου Άρχων της Μ.τ.Χ.Ε.
Γεώργιος Ξεινός Πρόεδρος Εταιρίας Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου

Αναστάσιος Ωρολογάς Αντιπρόεδρος Εταιρίας Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου

Ιωάννης Γιαννάκης Γεν. Γραμματέας Εταιρίας Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου

Αναστάσιος Ντούρος Διευθυντής της Αγιορείτικης Εστίας

Γιάννης Δεμιρτζόγλου Διευθυντής στο Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινούπολης

Ελένη Απίστολα Πρόεδρος του Συλλόγου Ιμβρίων της Αθήνας

Γεώργιος Παπαθεοδώρου Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Ιμβρίων της Αθήνας

Μαρία-Χρυσούλα Γκούλα Αντιπρόεδρος Κοινωνικής Πολιτικής του Συλλόγου Ιμβρίων της Αθήνας

Σάββας Σταγιάς Ταμίας του Συλλόγου Ιμβρίων της Αθήνας

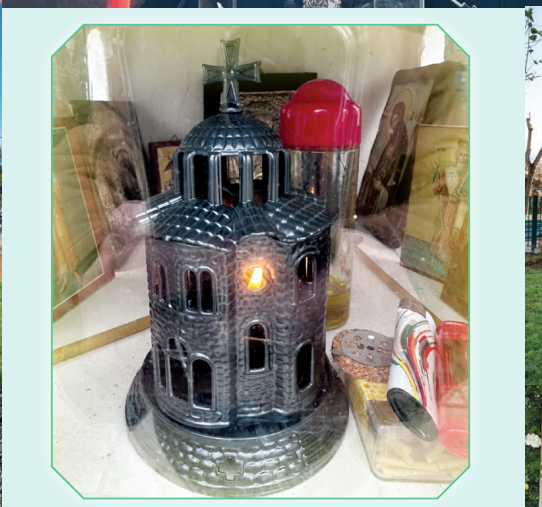
Μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Τενεδίων «Ο ΤΕΝΝΗΣ» ο Οκουμούσης Παναγιώτης (Πρόεδρος) και η Θεά Σαββαΐδου

Από Σύλλογο Απανταχού Τενεδίων ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΤΕΝΕΔΙΩΝ η Πρόεδρος Αθανασία Χατζηκυριάκου, η Ελευθερία Κακμή και η Αντωνελη Στέλλα.

Πάρα πολλοί συμπατριώτες, μέλη και Φίλοι της Ίμβρου και όλη η «Γειτονιά».

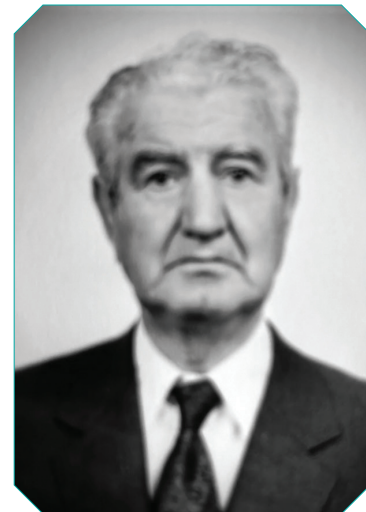
Ακολούθησαν τα αποκαλυπτήρια του μνημείου που τοποθετήθηκε στο σημείο, δίπλα σε ένα μικρό εκκλησάκι, η ΠΑΝΑΓΙΑ ΙΜΒΡΙΩΤΙΣΣΑ, ενώ η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με τη συμβολική φύτευση μιας ελιάς στον χώρο από τον Οικουμενικό Πατριάρχη. Οι Ίμβριες νοικοκυρές κέρασαν παραδοσιακά Ιμβριώτικα κεράσματα για τους παρευρισκόμενους.

Μετά την εκδήλωση η Ιμβριακή Ένωση παρέθεσε γεύμα στα Δ.Σ. των Ιμβριακών και Τενεδιακών Σωματείων σε παρακείμενη ταβέρνα.

Παρασκευάς Μούτσος

Παρασκευάς Μούτσος
(1915-2011).

Μία από τις προσωπικότητες που ξεχώριζαν στο Ευλάμπιο κατά τα τελευταία χρόνια της ευημερίας της Ίμβρου ήταν και ο Παρασκευάς Μούτσος. Αν και δε γεννήθηκε στο Ευλάμπιο, δέθηκε με το χωριό και το αγάπησε όσο κανένας. Άνδρας ευφυής, εργατικός, δραστήριος, με προοδευτικές ιδέες, αλλά και βαθιές ηθικές αξίες κατάφερε με το επιχειρηματικό του πνεύμα, ξεκινώντας από το μηδέν, να αναδειχθεί σε σημαντικό οικονομικό παράγοντα του νησιού. Παράλληλα όμως συμμετείχε και στα κοινά, ενέσκηψε στα προβλήματα του χωριού, πρωτοστάτησε στη δημιουργία κοινωφελών έργων και συνέδραμε όσους είχαν ανάγκη. Τον θυμάμαι την τελευταία χρονιά που ήλθε στην Ίμβρο το 2009, ψηλός, επιβλητικός, πραγματικός αρχοντάθρωπος να στέκεται στο στασίδι μου μπαίνοντας δεξιά στην Αγία Βαρβάρα και να σιοψάλλει πολύ συγκινημένος μαζί με τους ψάλτες.

Ο Παρασκευάς Μούτσος¹ γεννήθηκε στο Γλυκό της Ίμβρου το 1915. Ο πατέρας του Αγγελής είχε ρίζες από το Ευλάμπιο, ενώ η μητέρα του Τερψιχόρη Κούλογλου ήταν Γλυκιανή. Την ημέρα που γεννήθηκε ο αδελφός του στις 20/1/1919 πέθανε ο πατέρας του ενώ υπηρετούσε στον ελληνικό στρατό γι' αυτό και το νεογέννητο πήρε το όνομά του.

Με κόπους και στερήσεις η μητέρα και η γιαγιά του μεγάλωσαν τα δύο ορφανά. Αφού τελείωσε το σχολείο στο Γλυκό, φοίτησε στο Σχολαρχείο της Παναγίας μέχρι που έκλεισε. Το 1931 τον βρίσκουμε νεωκόρο στην εκκλησία της Παναγίας του χωριού. Τότε ο μητροπολίτης Ιάκωβος², ο οποίος πρόσφατα είχε έλθει στο νησί, θέλοντας να αναβαθμίσει το πνευματικό και βιοτικό επίπεδο των κατοίκων στέλνει κάποιους ταλαντούχους νέους σε σχολές στην Ελλάδα³ ή στην Κωνσταντινούπολη, ένας από αυτούς είναι και ο Παρασκευάς Μούτσος. Έτσι το 1931 ο Παρασκευάς μαζί με τους Ν. Μαυριανό και Κ. Πατσιατζή εγγράφεται στην Αναγνωστοπούλειο

Γεωργική Σχολή Κονίτσης από όπου αποφοιτά το 1934. Στην πρότυπο αυτή σχολή διδάσκεται γεωπονικά μαθήματα⁴ και μαθαίνει την τέχνη της τυροκομίας. Η σχολή μάλιστα για πρακτική εξάσκηση τους παραχωρούσε ένα κομμάτι γης να το καλλιεργούν και να πωλούν τα προϊόντα προς δικό τους όφελος.

Επιστρέφοντας στο νησί εργάστηκε ως εργάτης σε διάφορες δουλειές της ειδικότητάς του, όπως κλαδεύματα, ραντίσματα, καταπολέμηση δάκου κ.λπ. Το 1935 κατά προτροπή του Δεσπότη και με χρηματοδότηση κάποιου Γαννόπουλου οργανώνουν ένα τυροκομείο στα Άρμακα της Παναγίας. Εκεί παράγουν μια ποικιλία τυριού samambere, το οποίο πουλήθηκε σε πολύ καλή τιμή, το τυροκομείο όμως κρίθηκε ακατάλληλο και το εγχείρημα ναυάγησε.

Το Σεπτέμβριο του 1937 ο Κυριάκος Κοντογιώργης του πρότεινε να νοικιάσουν μαζί τα κτήματα της Μητροπόλεως. Ο Παρασκευάς μιλά με πολύ αγάπη για τον Κυριάκο και λέει πως είναι ο μόνος που ενδιαφέρθηκε γι' αυτόν και του στάθηκε σαν πατέρας. Από τότε με κείνον και τα παιδιά του τους ένωσαν συνεταιρισμοί, κουμπαριές και άδολη αδελφική φιλία. Για την καλλιέργεια των χωραφιών χρειαζόταν να αγοράσουν ένα ζευγάρι βόδια, γι' αυτό πήγαν στο Ευλάμπιο και από δω ξεκινά ο δεσμός του με το χωριό. Γράφει πολύ γλαφυρά ο ίδιος «Με πήρε και πήγαμε στο Ευλάμπιο στον Κλεάνθη Βολίκη μετέπειτα μπατζανάκη μου, που πουλούσε ένα ζευγάρι βόδια. Είχα το όλον 60 λίρες την αξία ενός βοδιού. Πήγαμε οι τρεις μας στον Κάνιαρη, τα βόδια ήταν ελεύθερα στο ντάμι του πεθερού του

1. Οι πληροφορίες για τη ζωή του Παρασκευά Μούτσου αντλήθηκαν από μια πολυσέλιδη επιστολή που έστειλε ο ίδιος προς τον Κώστα Ζεγκίνη το 1994, όταν εκείνος ετοίμαζε το πόνημα για το Ευλάμπιο και την ευρύτερη περιοχή του, που συμπεριλήφθηκε στον τόμο «Οικισμοί της Ίμβρου» της Ε.Μ.Ι.Τ. και από μαρτυρίες των οικείων του.

2. Ο Ιάκωβος Παπαϊσίδου (1885-1980) διετέλεσε μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου από το 1926 μέχρι το 1950. Ο Μητροπολίτης παράλληλα με το πνευματικό του έργο προσπάθησε να βελτιώσει και το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων και οραματιζόταν για την Ίμβρο μια σύγχρονη γεωργία με νέους τρόπους καλλιέργειας και εισαγωγή νέων ειδών.

3. Αρχείο Ν. Ανδριώτη, Ι.Ε.Μ.Θ., αρ. εγγρ. Φ1, 88/25-7-1931

4. Στο Αρχείο του Ν. Ανδριώτη της Ιμβριακής Ένωσης υπάρχει ένας φάκελος με 56 άρθρα και δύο τετράδια, τα οποία μεταξύ άλλων συγκεντρώθηκαν για το υπό έκδοση Λεύκωμα της νήσου Ίμβρου το 1937. Τα συγκεκριμένα που αναφέρονται σε διάφορα θέματα, όπως ιατρικά, γεωργικά κ.λπ. και δεν αφορούν την Ίμβρο, δεν συμπεριλήφθηκαν στον εν λόγω τόμο. Δύο από αυτά γεωπονικού ενδιαφέροντος με ωραία σκίτσα είναι του Π. Μούτσου, «Η φιστικιά το δένδρον του μέλλοντος» και «Ένα έντομο που καταστρέφει τις ρίζες των λαχανικών, η πρασοκουρίδα» (Αρχείο Ν. Ανδριώτη, Ι.Ε.Μ.Θ., Φ2, εγγρ. 46, 47).

Οι μαθητές της Αναγνωστοπουλείου Σχολής Κονίτσης μεταξύ των οποίων οι Ίμβριοι Παρασκευάς Μούτσος, Κώστας Πατσιατζής και Νίκος Μαυριανός (1932).

και κατόπιν πεθερού μου Αθ. Χατζηκωνσταντή. Καθήσαμε κάτω από την αχλαδιά, η οποία στάθηκε καθοριστική στη ζωή μου, γιατί από εκείνη άρχισα τη γνωριμία μου με τους χωριανούς και εκεί γνώρισα τη Ζαφείρα με την οποία ενώσαμε τις ζωές μας.» Ο Βολίκης συμφώνησε να πάρει τα μισά λεφτά και τα υπόλοιπα λίγα-λίγα όποτε μπορούσε, ήταν ο πρώτος από τους Ευλαμπιανούς που τον εμπιστεύθηκε και τον στήριξε, πράγμα που δεν ξέχασε ποτέ.

Την άνοιξη του 1938 ο Ηλίας Καρακάσης, έμπορος από την Πόλη, γαμπρός του Κώστα Πατσιατζή του πρότεινε να συνεργασθούν, για να ανοίξουν κασερία. Πήρε βοήθo το Θανάση Κοντογιώργη και έστησαν το τυροκομείο σ' ένα ντάμι στη θέση Μαρτιά προς τον Άγιο Κήρυκο.

Τα κασέρια της Ίμβρου είχαν πολύ καλή ποιότητα και εξαγόταν κυρίως προς την Κωνσταντινούπολη, ενώ παλαιότερα και προς Καβάλα, Μυτιλήνη και αλλού, επιφέροντας ένα σημαντικό πρόσοδο στο νησί.

Σ' όλα τα χωριά εκείνη την εποχή λειτουργούσαν αρκετά τυροκομεία⁵, στην Παναγία του Σαβαΐδη και Μάγνα, στους Αγίους Θεοδώρους του Παπαθεοδώρου, μία μονάδα στα Αγρίδια και δύο στο Σχοινούδι. Υπήρχε μεγάλος ανταγωνισμός μεταξύ τους και όταν μαθεύτηκε, ότι ανοίγει κασερία και ο Μούτσος άρχισαν να τον πολεμούν. Παρά τη δυσφήμιση όμως οι Ευλαμπιανοί κτηνοτρόφοι από τον Κάνιαρη μέχρι τα Πλακιά, καθώς και λίγοι Γλυκιανοί, σύνολο 19 άτομα, τον εμπιστεύθηκαν και έτσι έγινε η αρχή. Σαν σημείο συγκέντρωσης των τυριών⁶ υπέδειξαν την αχλαδιά, που τόσο τυχερή στάθηκε γι' αυτόν, γιατί βρισκόταν κοντά στα ντάμια τους και έτσι δεν αναγκάζοταν να τα κατεβάζουν στην Παναγία και να χάνουν ολόκληρη μέρα, όπως γινόταν μέχρι τότε. Οι ανταγωνιστές όμως συνέχισαν να διαδίδουν ότι θα χαλάσει τα τυριά, δε θα πληρώσει τους παραγωγούς και άλλα. Πράγματι υπήρχε μια αγωνία αν θα παν όλα καλά. Όταν ωρίμασαν τα κεφάλια έκοψε ένα κομμάτι και το μοίρασε, δοκίμασε και ο Γιάννης Μπακίρης που είχε κάνει στην Αίγυπτο σε μπακάλικο και ήξερε από τυριά, «μη φοβάστε είναι εξαιρετο» τους

λέει. Τα κασέρια πουλήθηκαν πολύ καλά και πληρώθηκαν προς 13 γρόσια το κιλό, ενώ οι άλλες κασερίες πλήρωσαν 11 γρόσια. Από τότε η κασερία εδραιώθηκε.

Με το Π. Μούτσο συνεταιρίστηκαν ο Θανάσης Κοντογιώργης και ο Διαμαντής Χαλκιάς, ενώ αργότερα και ο Ζαφείρης Πυγνάρης, μετέφεραν δε τη μονάδα στο Ευλάμπιο στην αρχή του χωριού, όπου διατηρήθηκε μέχρι το 1971. Κατάφεραν με σωστή συνεργασία και ειλικρίνεια να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των χωριανών, έτσι όλο το Ευλάμπιο και το Γλυκύ παρέδιδαν τα τυριά τους στην κασερία του Μούτσου. Έγινε η μεγαλύτερη της περιοχής, μάλιστα πλήρωνε περισσότερο από τους άλλους γιατί πάντα πίστευε ότι «το συμφέρον του ενός πρέπει να είναι στο συμφέρον των πολλών». Το τυροκομείο δούλευε από 20 Απριλίου μέχρι τις αρχές του Αυγούστου και παρήγαγε κασέρι, βούτυρο και αργότερα κρέμα και άπαχη μυζήθρα. Οι τεχνίτες στην τυροκομική ήταν ο ίδιος ο Παρασκευάς, ο Αθ. Κοντογιώργης και ο Κώστας Κουτρούβης, παράλληλα όμως η επιχείρηση έδιδε δουλειά και σε πολλούς χωριανούς. Βοηθοί ήταν οι Σ. Τρυγώνης, Κ. Ταχτικός, Κ. Κουτρούβης, Δ. Χορταράς,, Σ. Αυγίδης, Ν. Βιρτσώνης, ενώ κουβαλητές δηλαδή αυτοί που μάζευαν τα τυριά από τα ντάμια οι Γ. Αγγελέτος, Γ. Δεμερτζής, Μ. & Γ. Κυριακιδέλλης, Μ. Αλατζάς, Μ. Πυγνάρης, Σ. Νταγιάννης και Κ. Νταμπάνης. Παρόλο που οι δουλειές πήγαιναν πολύ καλά, ο Μούτσος εξακολουθούσε να είναι πολύ απλός, κυκλοφορούσε με τσαρούχια που τα στραβοπατούσε και κάποτε τα έβγαζε, τα κρεμούσε στο σαμάρι και έμεινε ξυπόλητος, τότε αστειεύομενος ο Χρήστος Χορταράς του έλεγε «Βρε που καταντήσαμε να έχουμε αφεντικό ξυπόλητο».

Παράλληλα με τα τυροκομικά άρχισε να εμπορεύεται και άλλα προϊόντα της Ίμβρου, όπως μαλλιά, λάδι, φασόλια, αμύγδαλα κ.ά. Όλα αυτά τα έστελνε στην Πόλη, όπου είχε για μεσίτη, τον Ηλία Καρακάση, που τον αναφέραμε προηγουμένως, ο οποίος τα προωθούσε ανάλογα, αλλά και ο ίδιος πήγαινε αρκετά συχνά στην Κωνσταντινούπολη. Το 1948 άνοιξε το παντοπωλείο στην αρχή του χωριού. Την εποχή εκείνη στην Ίμ-

5. Ο Κων. Μαλαθούνης στο βιβλίο του «Νήσος Ίμβρος, ονομάτων επίσκεψις» καταμετρά αργότερα 14 τυροκομεία.

6. Οι κτηνοτρόφοι έπηζαν αυθημερόν το γάλα που έπαιρναν από τα πρόβατα και μετά το έβαζαν στη τσαντίλα να στραγγίσει. Αυτό το τυρί της τσαντίλας το συγκέντρωναν οι υπάλληλοι της κασερίας και το πήγαιναν για περαιτέρω επεξεργασία στο τυροκομείο.

βρο κυκλοφορούσε πολύ λίγο χρήμα, οι περισσότερες συναλλαγές γίνονταν σε είδος. Οι χωριανοί ψώνιζαν από το μπακάλικο ό,τι χρειαζόταν και έγραφαν σ' ένα τεφτέρι το χρέος, το οποίο κάλυπταν με τα προϊόντα που παρέδιδαν και έπαιρναν τη διαφορά, αν υπήρχε, σε χρήμα. Πάντα υπήρχε κατανόηση γι' αυτούς που είχαν ανάγκη. Τις Κυριακές που συνήθως κατέβαιναν οι Ευλαμπιανοί από τα ντάμια, μαζεύονταν στο παντοπωλείο για τις συναλλαγές τους και συγχρόνως κουβέντιαζαν για τα δικά τους δημιουργώντας έτσι μια ζωντανή, φιλική ατμόσφαιρα.

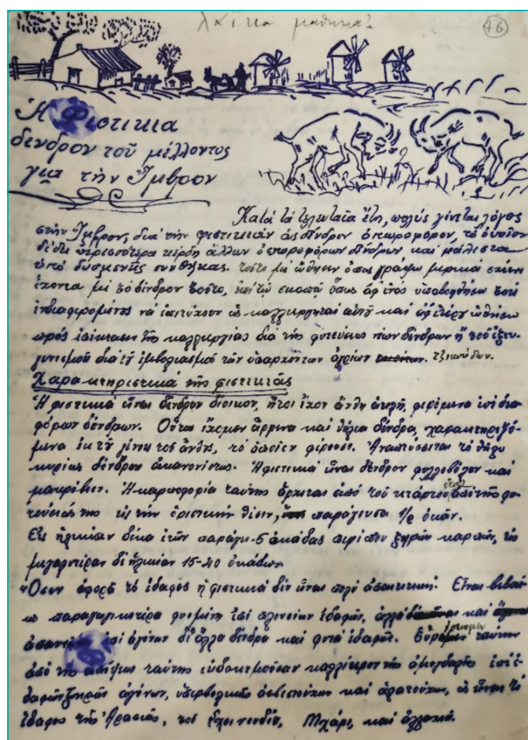
Το 1952 διαμορφώνει το κτίριο, όπου είναι η κασερία και στήνει τον αλευρόμυλο. Το προοδευτικό πνεύμα του Μούτσου διαβλέπει, ότι περνάει η εποχή που αλέθουν τα δημητριακά σε νερόμυλους και ανεμόμυλους, γι' αυτό είναι από τους πρώτους, αν όχι ο πρώτος, που φέρνει στο νησί μύλο που κινείται με ντίζελ. Το νέο μηχάνημα διευκόλυνε πολύ τους χωριανούς και προσέφερε στην οικονομία του τόπου. Στην αλευρομηχανή δούλεψαν κατά καιρούς οι Μ. Σισής, Χρ. Ξυλάρας, Γ. Ματζουλός, Κ. Βουρογιάννης, Μ. Πόπας, Μ. Νταγιάννης, και Κ. Νταμπάνης.

Τη δεκαετία του 1950 και '60 στην Ίμβρο ανθούσε η σπογγαλιεία⁷, μέχρι και 22 Ιμβριώτικα σπογγαλιευτικά όργανα τον ανατολικό Αιγαίο δίδοντας εργασία σε δεκάδες νησιώτες και συμβάλλοντας στην τοπική κοινωνία. Ο Παρασκευάς Μούτσος δραστηριοποιήθηκε και σ' αυτό τον κλάδο. Είχε στη δούλεψή του δύο σπογγαλιευτικά σκάφη το μαζουτοκίνητο «Huda Verdi» συνεταιρικά με το Διαμαντή Χαλκιά, το οποίο αργότερα πούλησε και το «Dogan». Το δεύτερο το κράτησε μέχρι το τέλος και το έφερε στην Ελλάδα, όπου του έδωσε το όνομα «Αγία Βαρβάρα», από την εκκλησία του χωριού του. Ο ίδιος μάλιστα θυμάται ότι το 1961 φιλοξένησε στο σπίτι του στο Ευλάμπιο έναν Ιάπωνα έμπορο, που ήρθε στην Ίμβρο για να αγοράσει σφουγγάρια.

Για όλα αυτά που πέτυχε ο Παρασκευάς Μούτσος, πάντα έλεγε ότι είναι απόρροια της αγάπης και της εμπιστοσύνης των συγχωριανών του. Ωστόσο παράλληλα με τις εμπορικές του δραστηριότητες ασχολήθηκε και με τα κοινά, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Όταν παντρεύτηκε, επειδή ο αδελφός του ήταν στρατιώτης, έμειναν για τέσσερα χρόνια στο Γλυκύ μαζί με τη μητέρα του. Το 1946 εγκαταστάθηκε με την οικογένειά του μόνιμα στο Ευλάμπιο στο σπίτι της γυναίκας του, που ανακαίνισε, εκεί στην είσοδο του χωριού. Ένα σπίτι που πάντα ήταν ανοιχτό σε όλους. Όποιος ξένος ερχόταν στο χωριό εκεί φιλοξενούνταν. «Σπάνια τρώγαμε μόνοι μας» λέει η κόρη του Μαρία. Έβγαζε μέχρι και 700 κιλά κρασί το χρόνο, που το κατανάλωνε σε τραπεζώματα.

Στο Γλυκύ η Ζαφείρα και η οικογένειά της είχαν τη θεία τους τη Διαλεχτή Γιάντσου, μητέρα των αδελφών Γιάννη και Κώστα⁸, με τους οποίους και αλληλογραφού-

Χειρόγραφο κείμενο γεωργικού περιεχομένου του Π. Μούτσου (1935).

σαν. Με το θάνατο της μητέρας τους που συνέπεσε με την κήρυξη του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, τα παιδιά σταμάτησαν την αλληλογραφία και για επτά - οκτώ χρόνια κανείς δεν ήξερε τι απέγιναν. Κάποια μέρα έπεσε στα χέρια του Μούτσου ένας φάκελος με την διεύθυνση του Γιάντσου, κάθισε λοιπόν και έγραψε μια επιστολή στο Γιάννη αναφέροντάς του ότι είναι ο άνδρας της Ζαφείρας. Ήρθε η απάντηση στις 1-5-1946, την ημέρα του γεννήθηκε η κόρη του Αγγελική, έλεγε τα της υγείας του και μέσα στο φάκελο είχε βάλει 150 δολάρια για το θείο του, τη Ζαφείρα και για μια λαμπάδα στην Αγία Βαρβάρα. Από αυτό το γράμμα έγινε η αρχή για όλα τα ευεργετήματα των αδελφών Γιάντσου, η ανακατασκευή της εκκλησίας της Αγίας Βαρβάρας, τα νερά Ευλαμπίου και Κάστρου, κληροδότημα 20.000 δολ. για εκκλησία και σχολείο, κληροδότημα 50.000 δολ. για νοσοκομείο, βοηθήματα σε χωριανούς και συγγενείς κ.ά.

Η εκκλησία της Αγίας Βαρβάρας⁹, που μετρούσε πάνω από ένα αιώνα ζωής, είχε ήδη πολλές φθορές. Ο βορεινός τοίχος ήταν σχεδόν ετοιμόρροπος, γι' αυτό συγκέντρωναν λάδι σ' ένα βαρέλι, από την πώληση του οποίου θα έπαιρναν χρήματα για την επισκευή της. Παίρνει το θάρρος ο Μούτσος και ενημερώνει για το πρόβλημα το Γιάννη. Δεν άργησε να έρθει η απάντηση που έλεγε ότι είναι διατεθειμένος, να αναλάβει τα έξοδα για τη γενική ανακαίνιση της εκκλησίας, για σχολείο και για ό,τι άλλο χρειάζεται το χωριό. Ανάγκη μεγάλη τότε για το Ευλάμπιο ήταν και η κατα-

7. Ζεγκίνης Κώστας, «Η σπογγαλιεία στην Ίμβρο», Ο σος βλαστός, Α' τομ., Ε.Μ.Ι.Τ. 2022, σελ. 205.

8. Λεπτομέρειες για την ζωή των αδελφών Γιάντσου (Ζεγκίνης Κώστας, «Αδελφοί Γιάντσου, η ζωή και το έργο τους» περ. ΙΜΒΡΟΣ, Σύλλογος Ιμβριών, τ. 61, 2001).

9. Ζεγκίνης Κώστας, «Το Ευλάμπιο και η ευρύτερη περιοχή του», Οι οικισμοί της Ίμβρου, Πρακτικά Συμποσίου, Ε.Μ.Ι.Τ. Θεσ/νίκη 1998, σ. 87-94.

Το παντοπωλείο του Π. Μούτσου στο Ευλάμπιο.

Οι αδελφοί Κώστας και Γιάννης Γιάντσου.

σκευή υδραγωγείου. Συμφώνησε να αναλάβει και τη χρηματοδότηση αυτού του έργου. Πυκνή αλληλογραφία¹⁰ ανταλλάσσεται αυτή την περίοδο μεταξύ των δυο ανδρών για όλες τις λεπτομέρειες των έργων. Ο Μούτσος πρότεινε τα χρήματα να στέλνονται στο μητροπολίτη Ιάκωβο και να συσταθεί μια επιτροπή από τον πρόεδρο της εκκλησιαστικής επιτροπής Γ. Χριστοδουλίδη, το δήμαρχο Α. Ζαφειριάδη και τον ίδιο αν ήθελε για την επίβλεψη του έργου. Αμέσως στάλθηκαν 5000 δολάρια για αρχή. Ο Δεσπότης όμως, που στόχευε ψηλά δεν συμφωνούσε, έγραψε, τα νερά τα κάνει η Δημαρχία, την εκκλησία το χωριό και τα χρήματα να διατεθούν ώστε να αγοραστούν τρακτέρ για να γίνουν μεγάλες βελτιωμένες καλλιέργειες, μέχρι και ιχθυοτροφεία στην Αλυκή, με στόχο να αλλάξει η όψη του νησιού. Η απάντηση του Γιάντσου ήταν κατηγορηματική, η δωρεά θα διατεθεί μόνο για τα έργα του χωριού του. Εν τω μεταξύ προέκυψαν κάποια προβλήματα και μεταξύ των μελών της επιτροπής, έτσι ο Γιάντσος ανέθεσε αποκλειστικά την διαχείριση των χρημάτων και την επίβλεψη των έργων στο Μούτσο, ο οποίος θα έδινε λογαριασμό μόνο στο δωρητή. Για όλες τις εργασίες καταγράφονταν αναλυτικά οι δαπάνες και υποβάλλονταν στο Δήμαρχο και τον κοινοτάρχη Π. Φαραζά. Η χρονιά εκείνη, μιλάμε για το καλοκαίρι του 1946, και το χειμώνα 1947, ήταν πολύ κακή. Οι καρποί δεν έγιναν, τα ζώα ψόφησαν και οι κάτοικοι βρίσκονταν σε δύσκολη οικονομική κατάσταση. Όταν το έμαθε αυτό ο Γιάντσος από το Μούτσο, παράγγειλε να εργασθούν όλοι οι χωριανοί στα έργα. Ακόμα και αυτός που θα δώσει ένα ποτήρι νερό στους εργάτες, να πάρει ολόκληρο μεροκάματο.

Τα έργα ξεκίνησαν από την εκκλησία της Αγίας Βαρβάρας την άνοιξη του 1947. Στην ανακατασκευή διατηρήθηκαν μόνο ο ανατολικός και ο νότιος τοίχος, όλα τα άλλα έγιναν εξ αρχής. Έγινε η προέκταση που περιέλα-

βε και το νάρθηκα, ο γυναικωνίτης, τα καμπαναριά, τα στασιδία, άλλαξαν τα σανίδια και τα ξύλα της παλιάς σκεπής κ.ά. Άδεια και σχέδιο για την ανακαίνιση δεν υπήρχε, ό,τι έγινε ήταν ιδέες του Μούτσου, που τις υλοποίησαν σε αγαστή συνεργασία με τον κοινοτάρχη Π. Φαραζά, που ήταν ο αρχιμάστορας. Η Μητρόπολη δεν αναμείχτηκε καθόλου. Ιδέα δική του ήταν να στρογγυλευτούν παλιές εικόνες των δώδεκα Αποστόλων και να τοποθετηθούν πάνω από τις κολώνες του κεντρικού κλίτους, καθώς επίσης εικόνες του δωδεκάορτου από διάφορα μέρη της εκκλησίας να μπουν στο πάνω μέρος του τέμπλου, όπως είχε δει και σε άλλους ναούς. Τέλος, ο ίδιος σχεδίασε και την καλαισθητή βρύση, που είναι απέναντι από την εκκλησία, όπου ενσωμάτωσε τις κολώνες του παλαιού νάρθηκα. Σ' όλες τις οικοδομικές εργασίες χρησιμοποιήθηκε το νεοφερθέν θαυματουργό υλικό, το τσιμέντο¹¹, τις δυνατότητες του οποίου γνώριζε. Ο ίδιος πήγε στο Kadiköy την παλιά σπασμένη καμπάνα που είχε αγοράσει από το Γλυκύ. Εκεί την ξαναέχυσαν και την έκαναν καινούργια και την τοποθέτησαν στο δεξί καμπαναριό, ενώ αργότερα το 1950 ο Κώστας Γιάντσος έφερε τη δεύτερη μεγάλη καμπάνα από την Ελλάδα. Επίσης παράγγειλε στην Πόλη τη μαρμαρίνη πλάκα με τα ονόματα των δωρητών, που τοποθετήθηκε πάνω από την είσοδο της εκκλησίας κατά την αποπεράτωση της το καλοκαίρι του 1948. Η συνολική δαπάνη ανήλθε στο ποσό των 35.000 λιρών Τουρκίας.

Στην εκκλησία της Αγίας Βαρβάρας, που με τόσο μεράκι επιστάτησε στην ανακαίνισή της, υπηρέτησε με πολύ αγάπη, σεβασμό και σωστή διαχείριση επί 20 σχεδόν χρόνια. Μέχρι το 1949 η διοίκηση των ευαγών ιδρυμάτων ανατίθονταν σε «μοναδικό επίτροπο» (tek mütevelli). Με την αλλαγή του νόμου όμως τη διοίκηση αναλαμβάνουν επιτροπές, που εκλέγονται από τα μέλη τους. Το νέο καθεστώς συμπίπτει με την έλευση του μητροπολίτη Μελίτων¹², ο οποίος έβαλε σε τάξη τα

10. Όλη την αλληλογραφία που είχε ο Παρασκευάς Μούτσος με τους αδελφούς Γιάντσου, επειδή θεώρησε ότι δεν είναι προσωπική του υπόθεση, την κατέθεσε στο μητροπολίτη Μελίτων.

11. Γιαννάκης Γιάννης, «Οι ενοριακοί ναοί της Ίμβρου που ανακατασκευάστηκαν», Ο σος βλαστός, Έτομος, Ε.Μ.Ι.Τ. 2025, σ. 81.

Στο επιτροπικό της Αγίας Βαρβάρας Ευλαμπίου, στο κέντρο ο μητροπολίτης Μελίτων, αριστερά του ο Κ. Γιάντσος και πίσω του ο Π. Μούτσος (21-5-1951).

Ο Π. Μούτσος και δεξιά ο γαμπρός του Φάνης Βασαγεώργης στο σπίτι Κ. Ζεγκίνη στο Ευλάμπιο (2008).

πράγματα, έκανε εκλογές και τα οικονομικά των εκκλησιών άνησαν. Ο μητροπολίτης συνέστησε στο Μούτσο να βάλει υποψηφιότητα στις εκλογές, κατά τις οποίες εξελέγη πρόεδρος της εκκλησιαστικής επιτροπής, θέση που κράτησε με μικρή διακοπή μέχρι τις 22-12-1970, όταν εξαναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Ίμβρο. Τα τελευταία χρόνια μάλιστα βοηθούσε και στο ψαλτήριο.

Όταν αργότερα το (1959;) επισκέφτηκε την Ίμβρο ο Κώστας Γιάντσος με τη γυναίκα του Καλλιόπη, εξέφρασαν την επιθυμία να ανακαινίσουν και το Αγίασμα της Αγίας Βαρβάρας. Ανέθεσαν πάλι εν λευκώ στον Παρασκευά Μούτσο το όλον έργο. Το Αγίασμα οικοδομείται εκ θεμελίων με σχέδιο που έκανε ο ίδιος και ανέθεσε εργολαβικά στο συνεργείο του Στράτου Μπουμπλιάνη με προϋπολογισμό 13.000 λίρες. Παρουσία των ευεργετών έγινε ο αγιασμός, έσφαξαν στα θεμέλια ένα πετεινό και αφού έγραψαν το χρονικό της δωρεάς σ' ένα φύλλο χαρτιού, το σφράγισαν σ' ένα μπουκάλι και το τοποθέτησαν στη δεξιά γωνία. Είχε επίσης την επιστασία και στην ανακαίνιση της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος του Ευλαμπίου με δωρεά του Γιάντσου και του Αγίου Παντελεήμονος με χρήματα της εκκλησίας.

Το δεύτερο μεγάλο έργο που χρηματοδότησαν οι αδελφοί Γιάντσου ήταν η κατασκευή του υδραγωγείου του Ευλαμπίου. Η απόσταση από τη μάνα (πηγή) μέχρι τη μεγάλη βρύση ήταν περίπου 2.000 μ. Και στα νερά οι μάστορες ήταν ο Μούτσος και Φαραζάς, μαζί αλφάδιασαν και έδωσαν την κατάλληλη κλίση, κατασκεύασαν 20 μικρές δεξαμενές και μια μεγάλη στο πίσω μέρος της Βρυσάρας. Στο υδραγωγείο δούλεψαν πάλι όλοι οι χωριανοί κτίστες, εργάτες, κουβαλητές και δαπανήθηκαν 20.000 λίρες.

Στις προθέσεις των Γιάντσου ήταν να κτισθεί σχολείο στο Ευλάμπιο, ήταν όμως δύσκολο να εκδοθεί άδεια, για το λόγο αυτό ο Μούτσος με το δήμαρχο Αλέξανδρο Ζαφειράδη πήγαν δύο φορές στην Αγκυρα. Το 1949 έστειλαν το Γενικό Επιθεωρητή των μειονοτικών σχολείων να μελετήσει την κατάσταση. Αυτός τους μίλησε για 1-2 ώρες ελληνικών την εβδομάδα εκτός προγράμματος, πράγμα που δεν δέχτηκαν, ωστόσο υποσχέθηκε ότι θα μελετήσει το αίτημά τους.

Από την επίσκεψη αυτή ο Μούτσος διηγείται ένα ενδιαφέρον περιστατικό. Τον κάλεσαν την επομένη που θα είχαν πανηγύρι στον Αη Γιώργη (Μλα) και θα έσφαζαν κουρμπάνι. Όση ώρα μιλούσαν αναρωτιόταν, αν ο επιθεωρητής ξέρει ελληνικά και πρόσεχαν τα λόγια τους. Τους λέει, εσείς δεν έχετε κουρμπάνι και όταν τον ρώτησαν γιατί, τους αιφνιδίασε με την απάντησή του «Τούτο γαρ εποίησε εις άπαξ εαυτόν ανενέγγας».

Με την αλλαγή του νόμου το 1951 η κυβέρνηση ανταποκρινόμενη στις συνεχείς αιτήσεις των κοινοτικών παραγόντων έδωσε άδεια λειτουργίας σχολείου. Όλοι έκριναν ότι το σχολείο πρέπει να γίνει στην Παναγία. Ο Μούτσος ζήτησε από το μητροπολίτη Μελίτων να κτισθεί με τα χρήματα της δωρεάς και ένα τριτάξιο σχολείο στο Ευλάμπιο, η επιτροπή όμως στην οποία προήδρευε ο Μητροπολίτης δεν το δέχτηκε, υποσχέθηκε μάλιστα να στέλνει λεωφορείο να φέρνει τα παιδιά. Έτσι το ποσό των 10.000 δολαρίων του Ευλαμπίου διατέθηκαν στο σχολείο της Παναγίας.

Αναφέρθηκε παραπάνω ότι ο Παρασκευάς Μούτσος το 1970 αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Ίμβρο. Η αναχώρηση αυτή συνδέεται με μια πολύ θλιβερή ιστορία, με υπαίτιους όχι Τούρκους αλλά Έλληνες. Μια τράτα από την Αλεξανδρούπολη που ψάρευε στα νερά της Ίμβρου προσάραξε στα ρηχά στην περιοχή του Αγίου Κηρύκου. Όταν το έμαθε ο Π. Μούτσος έτρεξε να βοηθήσει τους Έλληνες ψαράδες, τους έδωσε ρούχα, τους πήρε στο σπίτι του και τους φιλοξένησε για κάμποσο διάστημα. Όταν έφυγαν, όπως υποσχέθηκε, έβγαλε από το κατεστραμμένο σκαρί τη μηχανή και τα αλιευτικά εργαλεία, νοίκιασε σκάφος και τα έστειλε στην Αλεξανδρούπολη. Όλα αυτά με την άδεια του τουρκικού λιμεναρχείου. Υποχρέωση των ψαράδων ήταν να στείλουν το συνάλλαγμα για τα έξοδα, αυτοί όμως προτίμησαν να εξαφανιστούν. Ο Μούτσος τότε θεωρήθηκε υπεύθυνος για φυγάδευση συναλλάγματος, που ήταν πράξη αξιόποινη. Ο νόμος ήταν πολύ αυστηρός και κινδύνευε να δικαστεί και να φυλακιστεί. Αυτός ήταν ο λόγος που έφυγε εσπευσμένα από την Ίμβρο, αφήνοντας όλο το βίος του, για να εγκατασταθεί μόνιμα πλέον στην Αθήνα μέχρι το 2011 που έφυγε από τη ζωή.

† Κώστας Ζεγκίνης - Ελένη Ζεγκίνη

12. Ο Μελίτων Χατζής διετέλεσε μητροπολίτης Ίμβρου από το 1950 μέχρι το 1963.

Θείο ΒΑΣΙΛΗ

Λένε πως “μάτια που δεν βλέπονται γρήγορα λησμονιούνται”....Αυτό όμως στη δική μας περίπτωση δεν ισχύει, ούτε ίσχυσε ποτέ. Για εμένα ο Βασίλης Γιάντας, ο θείος μου, μπορεί να βρισκόταν 504 χιλιόμετρα μακριά, αλλά πάντα ήταν κοντά μου και στον αδερφό μου Νεκτάριο. Από μικρή θυμάμαι, ότι όπως γαντζωνόμουν γύρω από τον λαιμό του, είχα έναν αντίζηλο να κρέμεται μόνιμα εκεί, που είχε όνομα Kodak ή Nikon. Ήμουν 2 χρονών και τα πρώτα στιγμιότυπα σε κάμερα από πόζες μου ήταν δικά του. Στη βάφτιση μου, ήταν μαζί με τη θεία Μαρίκα και το θείο Θόδωρο, να απαθανατίζει τα πάντα. Να τραβάει βίντεο στο σπίτι, ενώ ο άλλος αγαπημένος θείος Γιακίμης με χόρευε στην αγκαλιά του.

Στην πρώτη μου εκδρομή στην Αθήνα μέναμε μαζί τους και κρυβόταν πάντα στις γωνίες, νομίζοντας ότι δεν τον βλέπω, αλλά τα συνεχόμενα κλικ κλικ της μηχανής, ακουγόταν και δεν σταματούσαμε να γελάμε. Ο μπαμπάς μου θυμάται να του λέω “αυτός ο θείος όλο φωτογραφίες με βγάζει” με την αθωότητα ενός παιδιού που νόμιζε πως ξεγέλασε και δεν τον έβλεπε, αλλά έκανε λάθος. Τα χιλιόμετρα πολλά, όμως και στη βάφτιση του αδερφού μου ήταν παρών. Κάποιες φωτογραφίες μας ήξερα ότι κοσμούσαν το σαλόνι του και αυτό πάντα με συγκινούσε. Δεν θα ξεχάσω ποτέ, όταν σε τηλεφώνησα και σου είπα ότι ο Γιώργος μου έκανε πρόταση γάμου, τη συγκίνηση σου και πόσο βουρκωμένος ακούστηκες στο τηλέφωνο. Ήταν Σεπτέμβριος του 2019, όταν επιστρέφατε με τη θεία Μαρίκα από την αγαπημένη Ιμβρο μας, που σου είπα ότι είμαι έγκυος και τα γαλανά σου μάτια με κοιτούσαν με τόση χαρά και χωρίς να πεις τίποτα με έσφιξες επάνω σου. Ειλικρινή αγάπη του θείου στην ανηψιά. Το μόνο στενάχωρο ήταν, ότι λόγω της πανδημίας δεν καταφέρατε να είστε στο γάμο μας, ούτε εσείς, ούτε κανείς άλλος από τους αγαπημένους θείους στην Αθήνα. Ήθελα εσύ να με φωτογραφίσεις νύφη, αλλά ο κορονοϊός είχε άλλα σχέδια.

Δυστυχώς η μοίρα για σένα τα τελευταία χρόνια σε έβαλε σε δοκιμασία. Αγωνίστηκες όπως αγωνιστής και προοδευτικός ήσουν, αλλά το θηρίο κατάφερε να σε νικήσει. Ήδη λείπεις πολύ, όχι μόνο σε εμένα αλλά και σε όσους σε ήξεραν. Συγγενείς, φίλοι, γνωστοί δεν μπορούν να το πιστέψουν. Δεν ξεχνάς έναν άνθρωπο ειλικρινή, αληθινό, δοτικό, ανιδιοτελή και ειδικά όταν ο άνθρωπος είσαι εσύ. Θα μου λείψουν οι συζητήσεις μας, οι βόλτες σε εκθέσεις φωτογραφίας στο λιμάνι, στο φεστιβάλ κινηματογράφου

Θεσσαλονίκης και μετά για καφέ στην πανέμορφη παραλία μας, όπου έβγαζες, τι άλλο, ότι κινείται και του έδινες τη λάμψη σου και αφήνες το αποτύπωμά σου. Κάναμε πολλές συζητήσεις ατελείωτες ώρες, για το περιβάλλον, για την ειρήνη στον κόσμο, για τα παιδιά που πεινάνε, για την αδιαφορία αυτών που κυβερνούν τον κόσμο.....και μου έλεγες να είμαι δυναμική, αγωνίστρια και η Ίμβρος να είναι χαραγμένη στην καρδιά μου.

Ελπίζω από εκεί ψηλά, να έχεις τη θεά που σου αξίζει, παρέα με τον μπαμπά σου και τους αγαπημένους νονούς σου(τη γιαγιά μου Φωφώ Πορτοκάλη και τον παππού μου Βαγγέλη Κομνηνάρα-Τζαναβάρη). Η ψυχή σου ήταν γαλήνια, αγγελική και εκεί ψηλά, έτσι θα είσαι, ένας Άγγελος. Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ και να είσαι σίγουρος ότι η μαμά σου που τόσο φρόντιζες, δεν θα είναι μόνη της. Θα την προσέχουμε και θα την αγαπάμε. Εμείς μπορεί να είμαστε μακριά, αλλά ο θείος Γιακίμης με τη θεία Κατερίνα και ο θείος Στέλιος με τη θεία Βούλα είναι δίπλα της και τη φροντίζουν.

ΘΕΙΟ ΒΑΣΙΛΗ ρίχνε που και που κανένα βλέμμα προς τα κάτω, ίσως μας δεις να κοιτάμε προς τον ουρανό και να σε μνημονεύουμε.

Καλό ταξίδι θείο στο αιώνιο φως...

ΚΟΜΝΗΝΑΡΑ ΦΩΤΕΙΝΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΔΗΣ

† ΠΡΑΟΤΗΤΑ ΔΕ ΤΩΝ ΕΞΕΛΕΓΜΕΝΩΝ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΤΕΡΑΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΥΤΡΙΑΣ, ΧΑΡΙΣ ΕΪΗ ΤΗ ΎΜΕΤΕΡΑ ΤΕΡΟΤΗΤΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΡΑ ΘΕΟΥ.

Τερώτατε Μητροπολίτα Μιλήτου, υπέρτιμε καί ἔξαρχε Ἰωνίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Απόστολε, Ἦγούμενε τῆς ἐν Χαλκιδικῇ Τεράς καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτριάς, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Τερότητι καί εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Διὰ τῶνδε τῶν Πατριαρχικῶν ἡμῶν Γραμμάτων γνωρίζομεν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ Τερότητι ὅτι ἀνετέθη αὐτῇ ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καί ἡμῶν κατὰ τὴν ἐξόδιον ἀκολουθίαν τοῦ πατρὸς τοῦ Ἐντιμολ. κ. Παύλου Σταματίδου, Ἀρχοντος Ὀστιαρίου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀειμνήστου Γεωργίου, τελεσθησομένην ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Θεσσαλονίκης, τῇ ιζ' τρέχοντος μηνός καί ὥρα 11.00 π.μ..

Βέβαιοι διὰ τὴν πρόφρονα ἀνταπόκρισιν ὑμῶν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ταύτην προτροπὴν καί ἀνάθεσιν, εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ τοῦδε καί ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν καί τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Γεωργίου Σταματίδου
Ἰβκς' Μαρτίου ις'

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ ἀναπόκρισις αὐτῆς ἀναμένεται ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ταύτῃ προτροπῇ καί ἀνάθεσιν, εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ τοῦδε καί ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν καί τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ ἀναπόκρισις αὐτῆς ἀναμένεται ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ταύτῃ προτροπῇ καί ἀνάθεσιν, εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ τοῦδε καί ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν καί τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

ΛΟΓΟΣ ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΣ

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μιλήτου κ. Αποστόλου,
εις τήν κηδείαν του άειμνήστου Γεωργίου Σταματίδου.
(Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Θεσ/νίκης, 17 Μαρτίου 2026)

Σεβαστοί Πατέρες και άδελφοί,

Έντιμολογιώτατε Άρχον Όστιάριε τής Αγίας
του Χριστού Μεγάλης Έκκλησίας

κ. Παύλε Σταματίδη και λοιποί τεθλιμμένοι
οίκειοι του μακαριστού Γεωργίου,

Λαέ πενθηφόρε του Κυρίου,

Χρέος βαρύ, πλήν εύλογητόν έλαχεν εις τόν όμι-
λουντα, ήτοι τής παραστάσεως σήμερα, ως έκπρο-
σώπου τής Α.Θ. Παναγιότητος, του Οίκουμενικού
ήμων Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, εις τήν Έξό-
διον ταύτην Άκολουθίαν του πορευομένου ήδη από
τά γήινα και λυπηρά εις τά ούράνια και θυμηδη, άοι-
δίμου Γεωργίου Σταματίδου, έκ Σχοινουδίου Ίμβρου.

Ταπεινώς κομίζω τάς θερμάς συλλυπητηρίου
εύχάς και προσήσεις τής Αγίας του Χριστού Μεγά-
λης Έκκλησίας και Αυτού του Παναγιωτάτου ήμων
Αυθέντου και Δεσπότης προς τόν υιόν του θανόντος
Έντιμολογιώτατον Άρχοντα τής Αγίας του Χριστού
Μεγάλης Έκκλησίας και Πρόεδρον τής Ίμβριακής
Ένώσεως Μακεδονίας-Θράκης κ. Παύλον Σταμα-
τίδην και τήν έκλεκτήν σύζυγόν του Έλένην, προς
τήν θυγατέρα του έκλιπόντος εύγενεστάτην κυρίαν
Δωροθέαν και τόν σύζυγόν της Ίωάννην έτι δέ και
προς τά έκγονα και τούς λοιπούς σήμερα πενθηφο-
ρούντες συγγενείς και φίλους του μακαριστού άδελ-
φου ήμων Γεωργίου.

Και είναι τώ όντι «φοβερώτατον τό του θανά-
του μυστήριον», φρικτή τε και άποκρουστική ή όψις
του, όδυνηρά και άνεπιθύμητος ή επίσκεψις του, ήτις
ως πνοή βιαία σβεννύει τήν φλόγα τής ζωής και ως
ρομφαία όξεία και δίστομος άποκόπτει τόν μίτον
του βίου και άπορφανίζει τά τέκνα και άτεκνεϊ τούς
γονείς και διαλύει τάς συζυγίας και όλοθρεύει τάς
συγγενείας... Και θρηνούμεν επί τή άπωλεία μέν αλλά
δέν όλολύζομεν, κλαίομεν αλλά δέν όλοφυρόμεθα,
άλγοουμεν και όδυνώμεθα αλλά δέν άπελπιζόμεθα
«καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες έλπίδα. Εί γάρ
πιστεύομεν ότι Ίησους άπέθανε και άνέστη, ούτω
και ό Θεός τούς κοιμηθέντας διά του Ίησού άξει σύν
αυτώ» (Α΄ Θεσ. δ΄, 13-14).

Η βαθεία και άκραδαντος πίστις ήμων τών Χρι-
στιανών εις τήν Άνάστασιν του Κυρίου, ως λέγει ό
θεϊός Άπόστολος, πληροϊ τήν καρδίαν διά τής βεβαι-
ότητος τής κοινής ήμων Άναστάσεως. Διότι «εί δέ
άνάστασις νεκρών ούκ έστιν, οудέ Χριστός έγήγε-
ρται· ει δέ Χριστός ούκ έγήγερται, κενόν άρα τό κήρυ-
μα ήμων, κενή δέ και ή πίστις ύμων» (Α΄ Κορ. ιε΄, 13-
14). Η Άνάστασις, ή νίκη επί του θανάτου, ή συντριβή
τής κεφαλής του διαβόλου είναι ή πεμπτουσία και τό
κέντρον τής πίστεως ήμων. Δίχα τής Άναστάσεως

οудεις λόγος ύπαρχει διά ύπαρξιν τής Έκκλησίας, εάν
ή πνιγηρά πραγματικότης τής άμαρτίας συνεχιζεται,
εάν ή άποφορά του θανάτου αιωνίζη, τότε όμιλούμε
περί τής μεγαλυτέρας φενάκης εις τήν ιστορίαν του
άνθρωπίνου είδους.

Όμως, αγαπητοί μου, ή Άνάστασις είναι διά τήν
Έκκλησίαν ούχι άπλώς και μόνον βεβαιότης αλλά ή
μόνη βεβαιότητος. Πλήρης αύτης τής έλπίδος, μάλλον
δέ τής βεβαιότητος, ως είπομεν, άνεχώρησε διά τήν
άνω Ίερουσαλήμ και άοίδιμος άδελφός ήμων Γεώργι-
ος, τήν ήμέραν τής Προσκυνήσεως του Τιμίου και Ζω-
οποιου Σταυρου, τή Γ΄ Κυριακή τών Αγίων Νηστειών,
πλήρης ήμερών και έργων αγαθών, όλίγας και μόνον
ήμέρας άφ΄ ότου συνεπλήρωσε τό όγδοηκοστόν έβδο-
μον έτος τής ήλικίας του, έν μέσω προσώπων οικείων
και ήγαπημένων και ήδη σαββατίζει εις τόν κόλπον του
Άβραάμ, συνεφραινόμενος μετά τής άειμνήστου συζύ-
γου του, έν άναμονή τής κοινής Άναστάσεως.

Ό μακαριστός Γεώργιος, γόνος τής πολυτλήμο-
νος Ίμβρου, έκ του χωρίου Σχοινουδίου, ήτο άνθρω-
πος γλυκύς, άνθρωπος τής πίστεως, τής βιοπάλης
και τής οικογενείας, άνθρωπος όστις ύπερηγάπα τήν
Ίμβρον, πάντοτε ώμίλει διά τήν γενέθλιον γήν, τήν
έπισκέπτετο όσάκις ήδύνατο· ήτο γνήσιος πατριώ-
της Ίμβριος, φιλογενής, έμφορούμενος υπό τών ιδα-
νικών του γένους και τών άξιων τής Ρωμησοσύνης.
Και, βεβαίως, ό άοίδιμος Γεώργιος, ως άκραιφνής
Ρωμηός και Ίμβριος, ήτο άπολύτως άφωσιωμένος
εις τήν Αγίαν του Χριστού Μεγάλην Έκκλησίαν και
τόν Πατριάρχην του Γένους.

Έδημιούργησε μετά τής μακαριστής συζύγου του
θαυμασίαν οικογένειαν, άπήλαυσε τής εύλογίας τής
καλλιτεκνίας, ήξιώθη νά ΐδη έγγόνια και διαέγγονον
και κατέλειπε αγαθάς άναμνήσεις εις πάντας. Εις δέν
τήν φιλάτην Ίμβρον έδώρησε τόν υιόν του Παύλον,
έκλεκτόν οικογενειάρχην, κατά πάντα έπιτυχημένον
εις τόν στίβον τής ζωής και από έτών Πρόεδρον τής
Ίμβριακής Ένώσεως Μακεδονίας Θράκης, όστις μέ
άκατάβλητον εργατικότητα και άπαράμιλλον άγω-
νιστηκότητα μάχεται ύπέρ τής δικαίων τής Ίμβρου.

Τάς άπεριτέχνους ταύτας σκέψεις καταθέτω επί
τής νεκρικής κλίνης του μακαριστου Γεωργίου δείγμα
έλάχιστον τιμής και αγάπης, κομίζων ως τιμαλφές
πολύτιμον τάς συλλυπητηρίου εύχάς του Πατριάρ-
χου Βαρθολομαίου του Ίμβριου, ως άνθη νοητά έκ
τής ήγαπημένης κοινής πατρίδος, όμου δέ μετά τών
πατρικών και Πατριαρχικών εύχών του Παναγιωτά-
του, άναφωνώ κι έγώ ως και άπαντες οι παρόντες:
Αιωνία σου ή μνήμη άξιομακάριστε και άείμνηστε
άδελφέ Γεώργιε.

Καλίν Άνάσθασιν!

ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ ΜΟΝΗ
ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ἐν Βατοπαιδίῳ
τῇ 11ῃ / 24ῃ Μαρτίου 2026

Ἀρ. Πρωτ.: 25.8.1 – 1α

Τῷ Ἐντιμοτάτῳ Κυρίῳ
Παύλῳ Σταματίδῃ, Προέδρῳ
Ἱμβριακῆς Ἐνώσεως Μακεδονίας - Θράκης
Δημητσάνας 47
544 54 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἀγαπητὲ Παῦλε,

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Μὲ τὸ γράμμα αὐτὸ θέλουμε νὰ ἐκφράσουμε τὰ θερμὰ συλλυπητήριά μας γιὰ τὴν κοίμηση τοῦ πατρὸς σας μακαριστοῦ Γεωργίου καὶ νὰ σᾶς γνωρίσουμε ὅτι, ἂν καὶ σωματικὰ μακριὰ σας, πνευματικὰ, μὲ τὴν ταπεινὴ προσευχὴ μας, εὐρισκόμαστε δίπλα σας. Καταλαβαίνουμε τὸν πόνο καὶ ἐνστερνιζόμεθα τὴν λύπη σας, ἡ ὁποία ὅμως σὲ καμμία περίπτωση δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὑπερβολικὴ.

Νὰ γνωρίζετε ὅτι ἡ φυσικὴ λύπη γιὰ τὸν πρόσκαιρο ἀποχωρισμὸ τοῦ προσφιλοῦς σας θὰ πρέπει πάντοτε νὰ συγκεράζεται μὲ τὴν ἐλπίδα. Ἐλπίδα, πὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν πίστη, ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γιὰτὶ ἂν πιστεύουμε ὅτι ὁ Ἰησοῦς πέθανε καὶ ἀναστήθηκε, ἔτσι καὶ ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἰησοῦ θὰ συνάξει κοντὰ Του τοὺς κεκοιμημένους (Α΄ Θεσσ. 4,13-14).

Δυστυχῶς, παρατηροῦμε ὅτι στὶς ἡμέρες μας ἔχει ἀμβλυνθεῖ ἡ πίστη πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ Θεὸ μας, ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν χριστιανῶν. Βέβαια, πολλοὶ πιστεύουν στὴν ὑπαρξη τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ δὲν ἔχουν αὐτὴν τὴν ἀκράδαντη πίστη στὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, στοὺς λόγους Του, στὴν πρόνοιά Του. Ὡς πιστοὶ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ πρέπει νὰ ἔχουμε πίστη στὶς ἐπαγγελίες τοῦ Θεοῦ, ἐμπιστοσύνη στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστὸς, γιὰ νὰ μᾶς τονώσει αὐτὴν τὴν πίστη, λέγει ὅτι ὁ Θεὸς προνοεῖ ἀκόμη καὶ γιὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἀγριοπούλουδα, καὶ ἐπιπλέον μᾶς βεβαιώνει λέγοντας: «Υμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσὶ» (Ματθ. 10,30). Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε νὰ συμβεῖ ἓνα θλιβερὸ γεγονός, γνωρίζει αὐτὸς καλύτερα τί ἀποβλέπει πρὸς τὸ δικὸ μας συμφέρον καὶ τὴν ψυχικὴ ὠφέλεια.

Ὡς ἐπιπλέον μαρτυρία γιὰ τὴν ζωὴ μετὰ θάνατον, ἔχουμε τὴν παρουσία τῶν Ἁγίων μας, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται καὶ μᾶς βοηθοῦν, μᾶς ἐνισχύουν στὸν ἀγώνα μας, μᾶς θεραπεύουν – ἂν εἶναι πρὸς συμφέρον μας – ἀπὸ διάφορες ἀσθένειες. Εἰδικὰ συγκλονιστικὲς εἶναι οἱ ἐμφανίσεις τῶν συγχρόνων ἁγίων Γερόντων. Ἐνα πνευματικὸ τέκνο τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτη (†1991), πὺ ἔλειπε στὸ ἐξωτερικὸ καὶ δὲν εἶχε πληροφορηθεῖ τὴν κοίμηση τοῦ ὁσίου, ὅταν ἐπέστρεψε στὴν Ἀθήνα πῆρε τηλέφωνο τὸν ὁσιο γιὰ νὰ τὸν συμβουλευθεῖ σὲ κάτι, πὺ τὸν ἀποσχολοῦσε. Ἀφοῦ ὁ

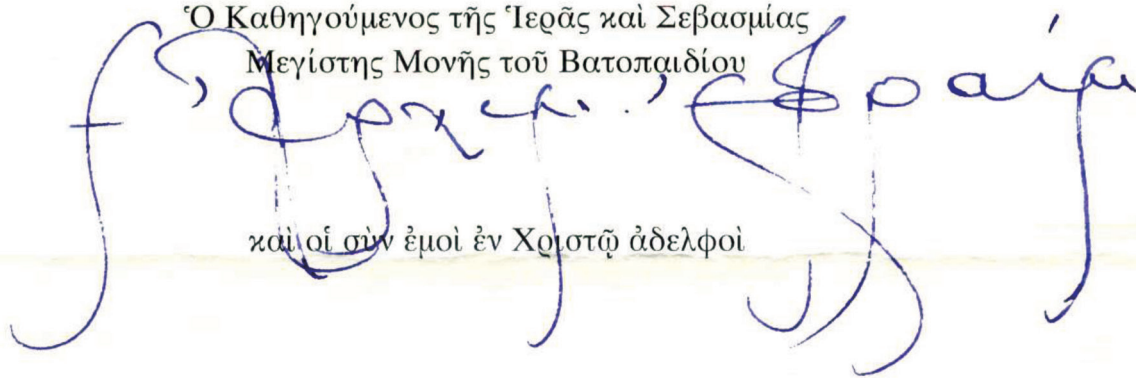
ὄσιος τὸν συμβούλευσε κατάλληλα, τοῦ εἶπε: «Νὰ μὴ μὲ ξαναπάρεις τηλέφωνο, γιατί ἔχω πεθάνει». Ὁ Ὅσιος Ἰάκωβος Τσαλίκης (†1991), τρία χρόνια μετὰ τὴν κοίμησή του, ἐφανίστηκε στὴν Πλατεία Κολιάτσου στὴν Ἀθήνα καὶ περπατοῦσε ἀνάμεσα σὲ πολὺ πλῆθος, ἐνῶ συνομίλησε μὲ δύο κυρίες καὶ τὶς εὐλόγησε. Ὁ ἴδιος ὄσιος ἑπτὰ χρόνια μετὰ τὴν κοίμησή του ἐφανίστηκε σὲ δύο νεαρὰ ζευγάρια στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Ρῶσο στὸ Προκόπι Εὐβοίας καὶ τοὺς νουθέτησε ὅτι πρέπει νὰ ἀρχίσουν νὰ ζοῦν χριστιανικά.

Ἐπίσης νὰ γνωρίζετε ὅτι τὸ καλύτερο Μνημόσυνο γιὰ τὶς μεταστᾶσες ψυχὲς εἶναι νὰ ζεῖτε ἐσεῖς πνευματικὴ ζωὴ σύμφωνη μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Νὰ μὴν παραλείπετε τὸν τακτικὸ ἐκκλησιασμό, νὰ συμμετέχετε στὴν μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἐξομολόγηση, Θεία Κοινωνία καὶ ὄχι μόνο, ἀλλὰ νὰ ἀγωνίζεστε καὶ στὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Τότε, ἡ εὐλογία, ἡ χάρις, τὸ φῶς, ποὺ θὰ ἐκπέμπεται ἀπὸ τὴν πνευματικὴ σας ζωὴ, θὰ ὠφελήσει καὶ τὸ περιβάλλον σας, ἀλλὰ καὶ τοὺς κεκοιμημένους συγγενεῖς σας.

Σᾶς γνωρίζουμε ὅτι μνημονεύουμε τὸ ὄνομα τοῦ μακαριστοῦ πατρὸς σας Γεωργίου καθημερινὰ στὴν Θεία Λειτουργία καὶ προσευχόμεθα ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύσει τὴν προσφιλῆ σας μεταστᾶσα ψυχὴ ἐκεῖ ποὺ εἶναι οἱ σκηνές τῶν Δικαίων, ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχει λύπη καὶ στεναγμός, ἐκεῖ ποὺ βασιλεύει ἡ αἰώνια ζωὴ.

Εὐχόμεθα ἡ Κυρία μας Θεοτόκος, ἡ Παραμυθία τοῦ κόσμου, νὰ σᾶς ἐνδυναμώνει καὶ νὰ σᾶς παραμυθεῖ σὲ αὐτὴν τὴν θλίψη σας καὶ νὰ εὐλογήσει, ὥστε ὅλοι νὰ βρεθοῦμε στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἐφανίσεως τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, ὅπου θὰ ἀπολαμβάνουμε ὄχι μόνο τὴν πανένδοξη θέα τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν συναλισμὸ μὲ τὰ ἀγαπητὰ μας πρόσωπα «ἐν ἀρρήτῳ ἀγάπῃ καὶ εὐφροσύνῃ».

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς καὶ Σεβασμίας
Μεγίστης Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου

καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ

Ένας έπαινος για το θείο

ΓΙΩΡΓΟ

Έφυγε για τους ουρανούς ο θείος Γιώργος μας, γιατί εμείς στο νησί, τους αισθανόμασταν όλους συγγενείς και δεν ακουγόταν η προσφώνηση, κύριος και κυρία.

Γεννήθηκε στην πατρίδα Ίμβρο το 1939 και "ταξιδεύει" για να συναντήσει την αγαπημένη του Μαρία στο Χάλακα του Σχοινουδίου. Νυμφεύθηκε με τη Μαρία στα 23 του χρόνια, όταν εκείνη ήταν 18 χρονών και βίωσαν μαζί τον ξεριζωμό από την Ίμβρο, φεύγοντας για λίγα χρόνια στην Κωνσταντινούπολη, με προσανατολισμό πάντα να επιστρέψουν στην Ίμβρο. Το τζάκι ήταν έτοιμο, το τραπέζι στρωμένο και περίμενε, όμως τα πράγματα με το Κυπριακό το 1974 δυσκόλεψαν τη ζωή και οδήγησαν την οικογένεια στην προσφυγομάνα Θεσσαλονίκη, που τους δέχθηκε στην αγκαλιά της. Απέκτησε δύο εξαιρετικά παιδιά τη Δωροθέα και τον Παύλο και ευτύχησε να βλέπει να μεγαλώνουν τρία εγγόνια ο Γιώργος η Εμμανουέλα, η Άννα-Μαρία και ένα δισέγγονο ο Παυλός. Το δεύτερο δισέγγονο που έρχεται το είδε στο χαρτί του υπέρηχου, γιατί ο Θεός είχε άλλα σχέδια.

Σε αυτή την τελετή θείο ήρθαμε να σου πούμε το τελευταίο αντίο, σκύβοντας το κεφάλι, ως μία αναγνώριση για το αποτύπωμα σου που μας αφήνεις, ως διαθήκη.

Αξιοπρεπής και υπερήφανος σαν τα ψηλά βουνά, εσύ που έβγαζες νερό από την πέτρα, δεν ήθελες με τίποτε να σε φροντίζει ο γιος σου Παύλος, η κόρη σου Δωροθέα, η νύφη σου Ελένη, ο γαμπρός σου Γιάννης.

Οι Ίμβριοι δεν γονατίζουν έλεγες, φεύγουν με ψηλά το κεφάλι. Αυτό πίστευες και επιθυμούσες και αυτό μερίμνησε ο Πανάγαθος.

Δεν λησμονούμε, ότι η πυξίδα μας έδειχνε πάντα το σπίτι σου, γιατί γνωρίζαμε ότι είναι πάντα ανοιχτό και για τον Έλληνα και για τον Τούρκο και για τον Χριστιανό και για τον Μουσουλμάνο.

Τούτη την ώρα, χτυπάει πένθιμα η καμπάνα στο αγαπημένο σου χωριό, το Σχοινούδι και ο Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου κ.Κύριλλος, τελεί τρισάγιο για την ανάπαυση της ψυχής σου, στην Αγία Μαρίνα, στο κοιμητήριο που είναι θαμμένοι οι πρόγονοι μας.

Σήμερα με την παρουσία μας εδώ σου δίνουμε τον τελευταίο έπαινο που αξίζεις, γιατί μας οδήγησες σε ένα όμορφο ταξίδι. Ο λόγος που ακούς, δεν είναι επιτάφιος, αλλά μια υπενθύμιση στον ουράνιο πατέρα, ότι εμείς οι παρόντες, γνωρίζουμε πόσο εξαιρετικός Άνθρωπος ήσουν και δίκαιο είναι να απολαύσεις την ουράνια βασιλεία.

Θα σε θυμόμαστε με αγάπη και χαμόγελο, γιατί τα όνειρα μας κοντά σου έγιναν αληθινά και πιο όμορφα.

Καλή Ανάσταση

Καλή ανάπαυση και πολλές αγκαλιές στη δεία Μαρία.

Γεώργιος Κομνηνάρας

Πρώην Γ.Γ. Ι.Ε.Μ.Θ.

Ευχαριστούμε όλους τους συγγενείς, τους συμπατριώτες και τους φίλους για την συμπαράσταση στην απώλεια του πατέρα μας, Γεωργίου.

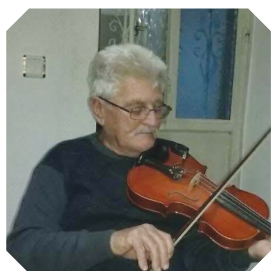
Οι οικογένειες:

Παύλου και Ελένης Σταματίδη
Ιωάννη και Δωροθέας Γκιτσιούδη.

Κοινωνικά

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 23 Ιανουαρίου 2026 απεβίωσε στη Νέα Μηχανιώνα σε ηλικία 85 ετών ο Γεώργιος Ζαμπέλης από το Σχοινούδι της Ίμβρου.
- Στις 25 Ιανουαρίου 2026 απεβίωσε σε ηλικία 80 ετών η Γραμματική Ξυνού του Μαυριανού και της Αικατερίνης από το Ευλάμπιο της Ίμβρου.
- Στις 25 Ιανουαρίου 2026 απεβίωσε στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας σε ηλικία 96 ετών ο Περικλής Αλεξούδης από το Σχοινούδι της Ίμβρου.
- Στις 31 Ιανουαρίου 2026 απεβίωσε ο Λευτέρης Κωνσταντινίδης, πρώην Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στην Α΄ Θεσσαλονίκη, ένας πραγματικός φίλος των Ιμβριών.
- Στις 5 Φεβρουαρίου 2026 απεβίωσε στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας σε ηλικία 86 ετών η Λασκαρίνα (Κοκκινάκη) Μορμανή από το Σχοινούδι της Ίμβρου.
- Στις 7 Φεβρουαρίου 2026 απεβίωσε σε ηλικία 86 ετών η Παναγιώτα Μούτσου από το Σχοινούδι της Ίμβρου.
- Στις 8 Φεβρουαρίου 2026 απεβίωσε στην Αθήνα η Αικατερίνη Ζούνη από τα Αγγρίδια της Ίμβρου.
- Στις 14 Φεβρουαρίου 2026, την ημέρα των κεκοιμημένων, απεβίωσε σε ηλικία 66 ετών ο Βασίλειος Γιάντας από την Παναγία της Ίμβρου. Ο Βασίλης της καρδιάς μας και συνεργάτης για πολλά χρόνια των Ιμβριώτικων, που με το φακό του αποτύπωνε την ΙΜΒΡΟ μας, με τη ζωντανή φωτογραφία που άγγιζε την ψυχή μας.
- Στις 20 Φεβρουαρίου 2026 απεβίωσε σε ηλικία 72 ετών ο Πατέρας Κωνσταντίνος Βάντσος από τα Αγγρίδια της Ίμβρου. Ο μακαριστός διετέλεσε επί πολλά χρόνια Ιερέας στην Ίμβρο.
- Στις 3 Μαρτίου 2026 απεβίωσε στην Μελβούρνη της Αυστραλίας σε ηλικία 94 ετών ο Στυλιανός Φεργαδιώτης από τα Αγγρίδια της Ίμβρου.
- Στις 15 Μαρτίου 2026, απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη σε ηλικία 87 ετών ο Γεώργιος Σταματίδης, πατέρας του Προέδρου της Ίμβριακής Ένωσης Μακεδονίας - Θράκης και Άρχοντα Οσιτίριου της Μ.τ.Χ.Ε. Παύλου Σταματίδη, από το Σχοινούδι της Ίμβρου.
- Στις 20 Μαρτίου 2026 απεβίωσε σε ηλικία 90 ετών η Κυριακή (Κούλα) Καρανικόλα, μητέρα της Κατίνας, του Παναγή και του Μιχάλη Καρανικόλα, από την Παναγία της Ίμβρου.
- Στις 28 Μαρτίου 2026 απεβίωσε στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας σε ηλικία 90 ετών ο Περικλής Ζαφειρίου από το Σχοινούδι της Ίμβρου.

Γεώργιος
Ζαμπέλης

Γραμματική
Ξυνού

Περικλής
Αλεξούδης

Λευτέρης
Κωνσταντινίδης

Λασκαρίνα
Μορμανή

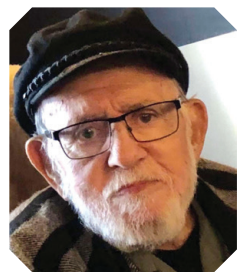
Παναγιώτα
Μούτσου

Βασίλειος
Γιάντας

π. Κωνσταντίνος
Βάντσος

Στυλιανός
Φεργαδιώτης

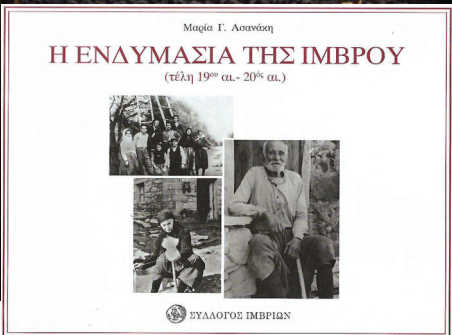
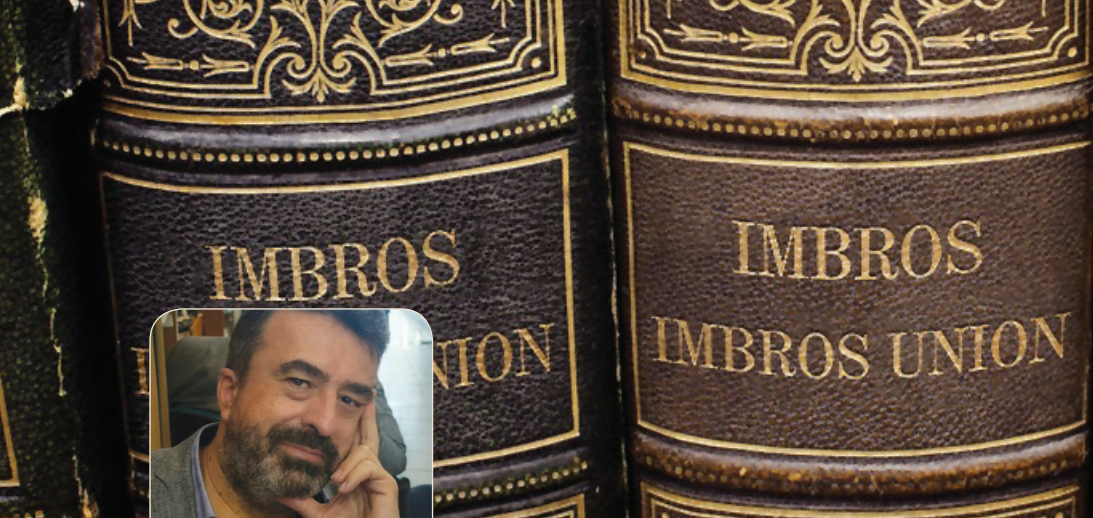
Γεώργιος
Σταματίδης

Κυριακή
Καρανικόλα

Περικλής
Ζαφειρίου

«Η ενδυμασία της Ίμβρου»

της συμπατριώτισσάς μας Μαρίας Ασανάκη

Η έκδοση είναι του Συλλόγου Ιμβρίων Αθήνας. Το βιβλίο που έχουμε στα χέρια μας αποτελεί μια πλήρη και εμπειριστατωμένη καταγραφή των ενδυμασιών που φορούσαν οι πρόγονοι μας τη χρονική περίοδο από τα μέσα του 19ου αιώνα έως το τρίτο τέταρτο του 20ου αιώνα.

Η συγγραφέας έχοντας πρόσβαση στα αρχεία του Συλλόγου Ιμβρίων Αθηνών αντλεί πολλές πληροφορίες και φωτογραφικά στιγμιότυπα. Παράλληλα συλλέγει μαρτυρίες από ανθρώπους που έζησαν στο νησί καθώς και θύμησες από τους παππούδες και τις γιαγιάδες αυτών.

Η περιγραφή των ενδυμασιών είναι λεπτομερής φτάνοντας μέχρι τη σύνθεση των υφασμάτων, τον τρόπο κοπής και ραφής των, καθώς και στον τρόπο παραγωγής των.

Η Ίμβρια γυναίκα, άξια νοικοκυρά, εκτός από την φροντίδα του σπιτιού αναλαμβάνει την επεξεργασία του μαλλιού, που υπάρχει σε αφθονία στο νησί, το γνέθει, το κλώθει, το υφαίνει στον αργαλειό παράγοντας ποικιλία υφασμάτων. Το ίδιο κάνει με το βαμβάκι και το μετάξι που κι αυτά παράγονται στην Ίμβρο.

Οι Ίμβριοι έχοντας περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες παράγουν σε μικρές ποσότητες, ότι χρειάζεται ένα σπιτικό για να ζήσει. Η διατροφική επάρκεια κάθε οικογένειας επεκτείνεται και στον τομέα της ένδυσης και υπόδησης. Δεν περισσεύει τίποτα, ότι παράγεται αξιοποιείται στο έπακρο. Το μαλλί για ενδύματα και τα δέρματα για υποδήματα.

Η συγγραφέας στο δεύτερο μέρος του βιβλίου της παραθέτει πολλές φωτογραφίες στις οποίες απεικονίζονται οι Ίμβριοι με τις φορεσιές τους σε διάφορες εκφάνσεις του βίου τους, σε αγροτικές εργασίες αλλά και σε πιο επίσημες στιγμές, όπως σε γάμους, σε βαφτίσεις, σε πανηγύρια, σε αναμνηστικές φωτογραφίες που συνήθιζαν να βγάζουν στα φωτογραφεία του νησιού στην πρωτεύουσα Παναγία. Οι φωτογραφίες αυτές στέλνονταν συνήθως σε συγγενείς που ζούσαν σε τόπους μακρινούς, στην Αφρική, στην Αυστραλία, στην Αμερική.

Πλούσιο και πλήρες είναι και το γλωσσάρι του βιβλίου για να κατανοήσει ο ανυποψίαστος αναγνώστης τους ιδιωματισμούς της ιμβριώτικης ντοπιολαλιάς.

Η συγγραφέας δεν παραλείπει να αναφερθεί ονομαστικά στους πληροφορητές της μελέτης της, τον τόπο (χωριό) και την χρονική περίοδο που έζησε ο καθένας από αυτούς.

Θετική εντύπωση προκαλεί στον αναγνώστη η άριστη χρήση της ελληνικής γλώσσας από την συγγραφέα κάτι που προδίδει την φιλολογική της κατάρτιση.

Το πόνημα αυτό όντας μια ολοκληρωμένη μελέτη των ενδυμασιών της Ίμβρου, αποτελεί και μια έγκυρη πηγή για τους μελλοντικούς μελετητές της Ιμβριώτικης ιστορίας!

Μαρία, άξιος ο κόπος που κατέβαλες!

Γεώργιος Χριστοφορίδης

Γεν. Γραμματέας Ι.Ε.Μ.Θ.

Η Ιμβριακή Ένωση Μακεδονίας - Θράκης παρουσίασε το βιβλίο της συμπατριώτισσας Μαρίας Ασανάκη «Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΙΜΒΡΟΥ», έκδοση Συλλόγου Ιμβρίων Αθήνας, το Σάββατο 13 Δεκεμβρίου 2025, στις 6.30μμ στο Πνευματικό Κέντρο της Ιμβριακής Ένωσης. Το βιβλίο παρουσίασαν οι: Γιώργος Χριστοφορίδης Γεν. Γραμματέας Ι.Ε.Μ.Θ. και η Συγγραφέας Μαρία Ασανάκη

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος της Ιμβριακής Ένωσης Παύλος Σταματίδης, Αρχων Οστιάριος της Μ.τ.Χ.Ε. Την εκδήλωση πλαισίωσε η Μικτή Χορωδία της Ι.Ε.Μ.Θ. με ιμβριώτικα τραγούδια.

Παρουσίαση του "Μαθηματαρίου" του Μοναχού Ματθαίου Βατοπαιδινού

Σε μια ιδιαίτερα ζεστή και κατανυκτική ατμόσφαιρα πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Δευτέρας, 8 Δεκεμβρίου 2025, στο Συνεδριακό Κέντρο «Διακονία» του Ιδρύματος «Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς» στη Θεσσαλονίκη, η παρουσίαση του "Μαθηματαρίου" του Μοναχού Ματθαίου του Βατοπαιδινού (1774-1849). Την εκδήλωση συνδιοργάνωσαν η Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου και η Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης.

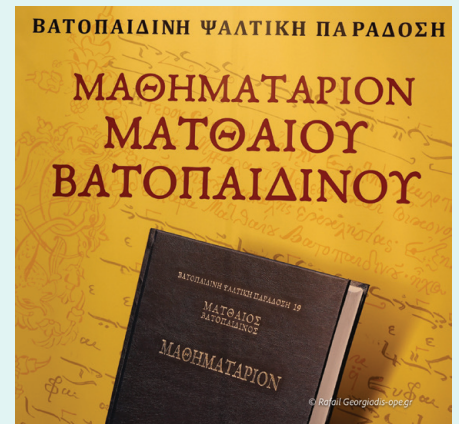
Το ακροατήριο κατέκλυσε από νωρίς την αίθουσα, ενώ την έναρξη σηματοδότησαν οι χαιρετισμοί του Παναγιωτάτου Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου και του Καθηγουμένου της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Γέροντος Εφραίμ, οι οποίοι υπογράμμισαν τη σπουδαιότητα του έργου και την προσφορά του Ματθαίου στην ψαλτική παράδοση.

Ο χαιρετισμός του Γέροντος Εφραίμ του Βατοπαιδινού:

«Η Ιερά Μονή μας από τις αρχές του 12ου αιώνα δεν έπαυσε να καλλιεργείται σε αυτήν την ιδιαίτερη ψαλτική παράδοση. Στην Ιερά Μονή μας

φυλάσσονται περισσότεροι από 300 χειρόγραφοι μουσικοί κώδικες. Η φροντίδα, οι δαπάνες των Βατοπαιδινών Πατέρων για τη συγγραφή μουσικών κωδίκων, οι Βατοπαιδινόι κωδικογράφοι, κυρίως οι Βατοπαιδινόι μελοποιοί και η κοινή αποδοχή των Βατοπαιδινών μελών, μαρτυρούν για τη μεγάλη προσφορά της Μονής στον τομέα και της ψαλτικής τέχνης. Στη μεγάλη χορεία των Βατοπαιδινών μελουργών και κωδικογράφων εξόχως διακρίνεται ο πληθωρικός κωδικογράφος, ο σπουδαίος εξηγητής της σημειογραφίας στη σημερινή γραφή, ο μελοποιός και ο διδάσκαλος Ματθαίος ο Βατοπαιδινός», είπε μεταξύ άλλων στον χαιρετισμό του ο Γέρον Εφραίμ ο Βατοπαιδινός.

Πηγή: <https://www.orthodoxianewsagency.gr>
Φωτορεπορτάζ: Ραφαήλ Γεωργιάδης, ore.gr

ΑΠΟΨΗ

- Κουφώματα (Συνθετικά - Αλουμινίου) •
- Κουζίνα - Ντουλάπα
- Έπιπλα Μπάνιου
- Θωρακισμένες Πόρτες
- Εσωτερικές Πόρτες
- Κουνοπιέρες •

Υπεύθυνος Πωλήσεων
Ταγαράς Γιώργος Τηλ.: 6944 423.430

Λαγκαδά 301 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 588.167, Fax: 2310 588.163

KANAKIS S.A.
TRANSPORT & LOGISTIC SERVICES

INTERNATIONAL TRANSPORT
THESSALONIKI GREECE
TEL: 2310 764412 FAX: 2310 764933

<http://www.kanaki-sa.gr>

TRANSPORT SINCE 1975

com&com
COMMUNICATION & COMMERCE

BALKAN CENTER, 9ο κλπ Θεσ/νίκης - Θέρμης, Κτίριο Δ, Τ.Θ. 80064, Τ.Κ.57001 - Θεσσαλονίκη | Τηλ. 231.182.5790 & 231.950.2220 | FAX 231.950.2222 | email: info@comncom.gr
website: www.comncom.gr

Ιωάννα Β. Γιαραμάνη
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

Βίκτωρος Ουγκώ 14
& Βασ. Ηρακλείου 2
Θεσσαλονίκη

τηλ 2310 270376
φαξ 2310 270576
κιν 6981 443282

i.giaramani@gmail.com

KANAKARISERVICE

SERVICE - ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ - ΖΥΓΟΙΣΤΑΘΜΙΣΗ
ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ - ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΒΛΑΒΩΝ
ΑΡΤΑ ΚΑΥΣΑΕΡΙΩΝ - ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΤΕΟ - ΦΡΕΝΟΜΕΤΡΟ

Καλλικίδης 79, Θεσ/νίκη 54248 - Τηλ: 2310 838848
www.kanakariservice.gr - info@kanakarIService.gr

Συνθήκη της Λωζάνης

24 Ιουλίου 1923

Άρθρο 14, καθεστώς Ίμβρου και Τενέδου

«Αι νήσοι Ίμβρος και Τένεδος, παραμένουσαι υπό την τουρκικήν κυριαρχίαν, θα απολαύουν ειδικής διοικητικής οργανώσεως, αποτελουμένης υπό τοπικών στοιχείων και παρεχούσης πάσαν εγγύησιν εις τον αυτόχθονα μη μουσουλμανικόν πληθυσμόν όσον αφορά την τοπικήν αυτοδιοίκησιν και την προστασίαν των ατόμων και των αγαθών.

Η τήρησις της τάξεως θα διασφαλίζεται υπό αστυνομίας στρατολογουμένης εκ του αυτόχθονος πληθυσμού, μερίμνη της ως άνω προβλεπομένης τοπικής διοικήσεως και υπό τας διαταγάς αυτής τιθεμένης».

Αι συνομολογηθείσαι ή συνομολογηθησόμεναι μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας συμφωνίαι, αι αφορώσαι την ανταλλαγήν των Ελληνικών και τουρκικών πληθυσμών, δεν θα εφαρμοσθώσιν εις τους κατοίκους των νήσων Ίμβρου και Τενέδου.